

ЗАТВЕРДЖЕНО:

рішенням Вченої ради
Державного біотехнологічного
університету
(протокол № 17 від 30.06.2026 р.)

ВВЕДЕНО В ДІЮ:

наказом в.о. ректора
Державного біотехнологічного
університету
№ 01-01/269 від 01.07.2026 р.

**КОДЕКС АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ
ДЕРЖАВНОГО БІОТЕХНОЛОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

ЗМІСТ

РОЗДІЛ І.	ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	6
Стаття 1.	Основні положення та сфера дії Кодексу	6
Стаття 2.	Визначення термінів	7
Стаття 3.	Основні цінності та принципи академічної доброчесності в Університеті	9
РОЗДІЛ ІІ.	ПРАВИЛА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В УНІВЕРСИТЕТІ	10
Стаття 4.	Основні правила академічної доброчесності у педагогічній, науково-педагогічній, викладацькій діяльності	10
Стаття 5.	Основні правила академічної доброчесності у науковій діяльності	11
Стаття 6.	Основні правила академічної доброчесності у навчальній діяльності здобувачів освіти	12
Стаття 7.	Основні правила академічної доброчесності під час оцінювання результатів академічної діяльності	12
Стаття 8.	Основні правила академічної доброчесності під час створення та оприлюднення академічних творів	13
Стаття 9.	Основні правила академічної доброчесності при здійсненні експертної діяльності	15
Стаття 10.	Основні правила академічної доброчесності під час організації і проведення конкурсів	15
Стаття 11.	Основні правила академічної доброчесності під час висунення кандидатур на отримання нагород, відзнак, стипендій	16
РОЗДІЛ ІІІ.	СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В УНІВЕРСИТЕТІ	16
Стаття 12.	Основні засади функціонування системи забезпечення академічної доброчесності в Університеті	16
Стаття 13.	Рівні забезпечення академічної доброчесності	17
Стаття 14.	Підтримка високої академічної культури і доброчесності в Університеті	18
Стаття 15.	Забезпечення академічної доброчесності здобувачів освіти	18
Стаття 16.	Забезпечення академічної доброчесності у публікаційній та видавничій діяльності	19

Стаття 17.	Забезпечення академічної доброчесності під час присудження ступенів, присвоєння звань, присвоєння (підтвердження) кваліфікаційних категорій	20
РОЗДІЛ IV.	ІНСТИТУЦІЙНА ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА РЕАГУВАННЯ НА ЇЇ ПОРУШЕННЯ	20
Стаття 18.	Основні засади функціонування уповноважених органів та осіб з питань забезпечення академічної доброчесності в Університеті	20
Стаття 19.	Розмежування компетенції між Комісією та іншими уповноваженими особами Університету	21
Стаття 20.	Правовий статус, принципи діяльності та повноваження Комісії	22
Стаття 21.	Порядок формування складу Комісії	24
Стаття 22.	Вимоги до кандидатів та членів Комісії	26
Стаття 23.	Статус, права і обов'язки членів Комісії та гарантії їх діяльності	28
Стаття 24.	Керівництво Комісією	30
Стаття 25.	Відповідальність членів Комісії	32
Стаття 26.	Порядок та форми роботи Комісії	33
Стаття 27.	Запобігання конфлікту інтересів та іншим порушенням у роботі Комісії	35
Стаття 28.	Залучення внутрішніх та зовнішніх експертів до роботи Комісії	37
Стаття 29.	Робочі органи Комісії	39
Стаття 30.	Порядок прийняття рішень Комісією та введення їх в дію	39
Стаття 31.	Документування діяльності Комісії та архівація	41
Стаття 32.	Взаємодія Комісії з іншими органами та установами	43
Стаття 33.	Уповноважена особа з питань академічної доброчесності Університету	44
Стаття 34.	Уповноважені особи структурних підрозділів Університету	45
Стаття 35.	Порядок діяльності уповноваженої особи та уповноваженої особи структурного підрозділу	47
Стаття 36.	Оскарження рішень Комісії та уповноважених осіб з питань академічної доброчесності	48
РОЗДІЛ V.	ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ	

	АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ	50
Стаття 37.	Порушення академічної доброчесності	50
Стаття 38.	Види порушень академічної доброчесності	51
Стаття 39.	Заходи реагування на порушення академічної доброчесності	52
Стаття 40.	Принципи та основні правила, реагування на порушення академічної доброчесності	52
Стаття 41.	Академічна відповідальність	53
Стаття 42.	Санкції за порушення академічної доброчесності	53
Стаття 43.	Обставини, що пом'якшують відповідальність за порушення академічної доброчесності	56
Стаття 44.	Обставини, що обтяжують відповідальність за порушення академічної доброчесності	57
Стаття 45.	Відчуження авторства	57
Стаття 46.	Академічний плагіат	58
Стаття 47.	Приписування авторства	59
Стаття 48.	Самоплагіат	60
Стаття 49.	Фабрикація	61
Стаття 50.	Фальсифікація	62
Стаття 51.	Недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом	62
Стаття 52.	Недоброчесне оцінювання	63
Стаття 53.	Несамостійне виконання завдання	64
Стаття 54.	Недозволена допомога	64
Стаття 55.	Академічний саботаж	65
Стаття 56.	Схиляння до порушення академічної доброчесності	65
Стаття 57.	Порушення академічної доброчесності під час вступного випробування (конкурсу)	66
Стаття 58.	Інституційні порушення академічної доброчесності	67
Стаття 59.	Особливості академічної відповідальності для окремих категорій суб'єктів академічної діяльності	67
РОЗДІЛ VI.	ПРОЦЕДУРИ РЕАГУВАННЯ НА ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ	69
Стаття 60.	Основні засади запобігання та реагування на порушення академічної доброчесності в Університеті	69
Стаття 61.	Особливості процедури перевірки окремих типів академічних творів і робіт та дотримання академічної доброчесності при поточному оцінюванні	72

Стаття 62.	Повідомлення про порушення академічної доброчесності	76
Стаття 63.	Прийняття та реєстрація повідомлення про порушення академічної доброчесності	78
Стаття 64.	Попередній розгляд повідомлення про порушення академічної доброчесності	78
Стаття 65.	Розгляд повідомлення про порушення академічної доброчесності по суті	80
Стаття 66.	Особливості розгляду повідомлень про ознаки наявності академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації в академічному творі (академічних творах) на підставі чи з урахуванням якого (яких) особі було присуджено науковий ступінь, ступінь доктора мистецтва, ступінь вищої освіти або присвоєно вчене звання	81
Стаття 67.	Особливості реагування на порушення академічної доброчесності здобувачами освіти	87
Стаття 68.	Виконання рішень про застосування заходів реагування .	88
РОЗДІЛ VII.	ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ.....	89

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні положення та сфера дії Кодексу

1. Кодекс академічної доброчесності Державного біотехнологічного університету (далі – Кодекс) є нормативним (локальним) актом Державного біотехнологічного університету (далі – ДБТУ, Університет), що містить комплекс нормативних приписів, якими встановлюються базові цінності, принципи та правила академічної доброчесності, визначаються суб'єкти академічних відносин в Університеті, на яких поширюються вимоги законодавства у сфері забезпечення академічної доброчесності, складові системи забезпечення академічної доброчесності, види порушень академічної доброчесності, а також процесуальний порядок їх виявлення, фіксації та перевірки фактів порушень, заходи реагування і види відповідальності.

2. Кодекс розроблений відповідно до Конституції України, Закону України «Про академічну доброчесність», законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», Цивільного кодексу України, Кодексу законів про працю України, інших нормативно-правових актів України, Статуту Університету.

3. Кодекс є частиною правил внутрішньої системи забезпечення якості освіти в Університеті та ухвалюється з метою утвердження високого рівня культури академічної доброчесності, забезпечення належної та ефективної освітньої, наукової (творчої) діяльності та підтримки довіри суспільства до результатів навчання і наукових (творчих) досягнень в Університеті.

4. Сфера дії цього Кодексу охоплює відносини, що виникають у зв'язку з провадженням академічної діяльності в Університеті, яка охоплює:

наукову, науково-педагогічну, педагогічну, викладацьку діяльність;

навчальну діяльність здобувачів освіти;

освітню діяльність Університету;

створення, виконання та оцінювання проєктів у сфері освіти і науки;

створення, рецензування, наукове редагування академічних творів;

вступні випробування в Університеті;

проведення олімпіад, турнірів, конкурсів, змагань та інших заходів змагального характеру на базі Університету та участь у таких заходах (далі – Конкурси);

присудження наукових ступенів і ступенів освіти, присвоєння вчених і педагогічних звань, кваліфікаційних категорій;

здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості освіти;

атестацію наукових працівників;

державну атестацію Університету у частині провадження ним своєї наукової і науково-технічної діяльності;

здійснення наукової і науково-технічної експертизи.

5. Дія цього Кодексу поширюється на всіх суб'єктів академічної діяльності Університету – наукових, науково-педагогічних, педагогічних працівників, викладачів, здобувачів освіти всіх рівнів, вступників, учасників та організаторів конкурсів, експертів у сфері освіти і науки, а також на інших осіб, залучених до освітньої і наукової (творчої) діяльності Університету.

6. Дія цього Положення не поширюється на відносини щодо набуття, здійснення та захисту особистих немайнових і майнових авторських та / або суміжних прав, що регулюються чинним законодавством України про інтелектуальну власність.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Кодексі нижченаведені терміни вживаються у такому значенні:

автор – фізична особа, яка своєю працею створила академічний твір (його частину) чи навчальну роботу (її частину);

адміністратор системи виявлення порушень академічної доброчесності – працівник Університету, який призначається наказом ректора і відповідає за організацію робіт із виявлення та запобігання порушенням академічної доброчесності в Університеті, координацію діяльності операторів Системи у різних структурних підрозділах Університету та взаємодію з власниками (розробниками) програмних засобів виявлення ознак порушень академічної доброчесності;

академічна доброчесність – сукупність цінностей, принципів і заснованих на них правил, якими мають керуватися суб'єкти академічної діяльності під час провадження такої діяльності;

академічний твір – твір у сфері освіти чи науки, виражений у формі дисертації, творчого мистецького проекту, кваліфікаційної роботи, курсової роботи, наукової монографії, наукової статті, підручника, навчального посібника або в іншій формі, визначеній законодавством та / або внутрішнім актом;

висновок експерта – мотивований висновок особи, залученої у встановленому порядку як внутрішній або зовнішній експерт, уповноваженої

давати експертну оцінку наявності чи відсутності ознак порушення академічної доброчесності в академічному творі або навчальній роботі за результатами аналізу звіту подібності та змісту твору (роботи) у контексті;

джерело інформації – друковане чи електронне видання, архівний матеріал, інтернет-ресурс, особиста комунікація, інше джерело, з якого отримано інформацію, що використовується в академічному творі чи навчальній роботі;

звіт подібності – електронний документ, сформований спеціалізованим програмним забезпеченням системи виявлення порушень академічної доброчесності, що містить відомості про текстові збіги (запозичення) в академічному творі або навчальній роботі з іншими джерелами, з обов'язковим зазначенням дати і часу перевірки, обсягу перевіреного тексту, переліку та кількості виявлених джерел збігів. Звіт подібності є допоміжним інструментом виявлення ознак порушення і не є доказом порушення академічної доброчесності сам собою;

керівник роботи – науковий керівник, керівник кваліфікаційної роботи, керівник курсової роботи, відповідальний за зміст та якість підготовки відповідного академічного твору здобувача освіти; стосовно дисертацій – науковий керівник (для здобувачів ступеня доктора філософії, доктора мистецтва) або науковий консультант (для здобувачів ступеня доктора наук);

конфлікт інтересів – суперечність між приватним інтересом особи та її обов'язками, що може вплинути на об'єктивність прийняття рішень такою особою стосовно іншого суб'єкта академічної діяльності;

навчальна робота – результат виконання здобувачем освіти навчального завдання (навчальних завдань), відображений у текстовій, візуальній, аудіовізуальній, пластичній, цифровій чи іншій формі;

оператор системи виявлення порушень академічної доброчесності – працівник Університету (структурного підрозділу), відповідальний за прийом академічних творів та навчальних робіт на перевірку, безпосереднє завантаження їх до Системи, генерування звіту подібності та передавання його керівнику роботи (відповідальній особі), ведення електронного обліку перевірених робіт;

повідомлення про порушення академічної доброчесності – звернення суб'єкта академічної діяльності або іншої особи до уповноваженого органу (уповноваженої особи) Університету про відомі їй факти, що мають ознаки порушення академічної доброчесності, подане в письмовій або електронній формі з підписом особи;

система виявлення порушень академічної доброчесності – сукупність спеціалізованого програмного забезпечення, баз даних, організаційних

заходів та посадових осіб, що забезпечують перевірку академічних творів і навчальних робіт на наявність ознак порушень академічної доброчесності

суб'єкти академічної діяльності – наукові, науково-педагогічні, педагогічні працівники, інші вчені, здобувачі освіти, вступники, учасники та організатори конкурсів, експерти у сфері освіти і науки, суб'єкти освітньої діяльності, суб'єкти наукової діяльності;

уповноважений орган – колегіальний орган Університету, уповноважений розглядати повідомлення про порушення академічної доброчесності та / або застосовувати заходи реагування на порушення академічної доброчесності;

уповноважена особа – науковий, науково-педагогічний, педагогічний працівник Університету, уповноважена реагувати на порушення академічної доброчесності, розглядати повідомлення про порушення академічної доброчесності та / або застосовувати заходи реагування на порушення академічної доброчесності.

2. Інші терміни, вживаються у значенні, передбаченому законами України «Про академічну доброчесність», «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», іншими нормативно-правовими актами України, цим Кодексом та локальними нормативними актами Університету.

Стаття 3. Основні цінності та принципи академічної доброчесності в Університеті

1. Суб'єкти академічної діяльності зобов'язані дотримуватися цінностей, принципів і правил академічної доброчесності, що визначені цим Кодексом, Законом України «Про академічну доброчесність» та іншими нормативно-правовими актами України, а також міжнародними документами, підписаними від імені України в установленому законодавством порядку.

2. Базовими цінностями академічної доброчесності, що сповідуються університетською спільнотою, є:

чесність суб'єктів академічної діяльності перед собою та іншими особами; довіра до результатів академічної діяльності інших осіб, зокрема до того, що ці результати здобуті чесно та з дотриманням відповідних правил і стандартів;

повага до честі і гідності своєї та інших членів академічної спільноти, цінування різноманіття думок, повага до прав інтелектуальної власності інших осіб;

справедливість у ставленні суб'єктів академічної діяльності один до одного, створення справедливих політик Університету, послідовне та неупереджене реагування на порушення академічної доброчесності, доброчесне оцінювання результатів академічної діяльності;

відповідальність суб'єктів академічної діяльності перед собою, один перед одним і перед суспільством за результати своєї академічної діяльності;

стійкість у доброчесному провадженні академічної діяльності незалежно від зовнішніх і внутрішніх спонукань до порушення академічної доброчесності та від наявності чи відсутності зовнішнього контролю;

рішучість у формуванні та утвердженні культури академічної доброчесності, сміливість у захисті академічної доброчесності в академічній діяльності.

3. Університет визнає та утверджує додатковими цінностями академічної спільноти академічну свободу, академічну автономію та служіння суспільству, що доповнюють та не суперечать базовим цінностям академічної доброчесності

4. Основними принципами академічної доброчесності є:

пріоритетність забезпечення дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти через навчання, виховання, стимулювання і заохочення;

відкритість інформації про правила академічної доброчесності, види порушень та відповідальність за них;

нетерпимість (нульова толерантність) до будь-яких проявів порушення академічної доброчесності;

повага до результатів академічної діяльності (авторства) іншої людини та непорушність прав інтелектуальної власності;

уникнення конфлікту інтересів.

5. Університет визнає та поважає дію принципу презумпції академічної доброчесності, відповідно до якого суб'єкт академічної діяльності вважається таким, що допустив порушення академічної доброчесності, лише у разі встановлення такого факту відповідно до процедур, визначених Законом України «Про академічну доброчесність» та цим Кодексом.

РОЗДІЛ II. ПРАВИЛА АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В УНІВЕРСИТЕТІ

Стаття 4. Основні правила академічної доброчесності у педагогічній, науково-педагогічній, викладацькій діяльності

1. Педагогічні, науково-педагогічні, наукові працівники Університету та інші особи, які здійснюють викладацьку діяльність, у своїй педагогічній, науково-педагогічній та викладацькій діяльності зобов'язані дотримуватися таких правил академічної доброчесності:

ставитися з повагою до здобувачів освіти та інших учасників освітнього процесу;

ґрунтувати власну діяльність на надійних і достовірних даних, що базуються на результатах досліджень та відображають сучасний стан знань з відповідних питань;

перевіряти надійність і достовірність інформації, що надається здобувачам освіти та іншим учасникам освітнього процесу;

чітко окреслювати очікувані результати навчання, встановлювати зрозумілі вимоги до виконання навчальних завдань та мати прозору систему оцінювання результатів навчання здобувачів освіти, яка базується на чітких оприлюднених критеріях;

доброчесно оцінювати академічні твори та навчальні роботи здобувачів освіти, переконуватися у відсутності ознак порушення академічної доброчесності;

власним прикладом сприяти формуванню у здобувачів освіти академічної доброчесності;

стимулювати та заохочувати здобувачів освіти до дотримання академічної доброчесності;

вчасно, неупереджено, невибірково реагувати на будь-які прояви порушення академічної доброчесності, припиняти такі порушення, застосовувати до здобувачів освіти заходи реагування на порушення академічної доброчесності у випадках і порядку, визначених цим Кодексом.

2. Забороняється доведення до здобувачів освіти завідомо неправдивої чи викривленої інформації, сфабрикованих чи сфальсифікованих даних, крім випадків, зумовлених навчальними та / або методичними цілями (зокрема з метою формування у здобувачів освіти критичного мислення та вмінь критично сприймати інформацію), про що належно зазначається у відповідному навчальному завданні.

Стаття 5. Основні правила академічної доброчесності у науковій діяльності

1. Суб'єкти наукової і науково-технічної діяльності Університету у своїй науковій діяльності зобов'язані дотримуватися таких правил академічної доброчесності:

забезпечувати прозорість наукового дослідження шляхом надання достовірної інформації про первинні дані дослідження, використані методи, методики, матеріали, обладнання, порядок проведення і результати власних досліджень, джерела використаної інформації, власну дослідницьку діяльність;

аналізувати надійність і достовірність вихідної інформації та раніше отриманих наукових результатів, що використовуються для отримання нових наукових результатів;

формулювати висновки і рекомендації за результатами наукових досліджень на основі належних доказів і фактів;

чітко виокремлювати і розмежовувати результати власної наукової діяльності та результати наукової діяльності інших осіб;

під час оприлюднення результатів наукових досліджень нести відповідальність за їх достовірність і вплив на суспільство.

Стаття 6. Основні правила академічної доброчесності у навчальній діяльності здобувачів освіти

1. Здобувачі освіти у своїй навчальній діяльності зобов'язані дотримуватися таких правил академічної доброчесності:

виконувати кожне навчальне завдання самостійно, крім випадків, якщо його виконання передбачає участь декількох осіб та / або правилами виконання відповідних завдань дозволено отримання допомоги від інших осіб, використання допоміжних матеріалів та засобів, у тому числі з інтернет-ресурсів;

у разі використання у власному академічному творі результатів інтелектуальної творчої діяльності іншого автора (текстів, зображень, ідей, розробок, тверджень, відомостей, думок тощо) зазначати посилання на відповідне джерело інформації та / або відповідного автора;

включати раніше створений власний академічний твір (повністю або частково) до нового академічного твору лише у разі, якщо це дозволено умовами навчального завдання.

Стаття 7. Основні правила академічної доброчесності під час оцінювання результатів академічної діяльності

1. Кожен суб'єкт академічної діяльності має право на доброчесне оцінювання результатів його академічної діяльності.

Оцінюванню підлягають персональні (індивідуальні) результати діяльності особи, досягнуті нею особисто, або результати діяльності авторського колективу.

2. Особи, які проводять оцінювання, зобов'язані забезпечити, щоб оцінювання здійснювалося:

з дотриманням цінностей, принципів і правил академічної доброчесності;

відповідно до заздалегідь визначених і оприлюднених вимог до об'єкта оцінювання, процедур оцінювання та чітких і зрозумілих критеріїв оцінювання;

за допомогою методів та інструментів оцінювання, що здатні забезпечити досягнення мети оцінювання;

за відсутності недозволеної допомоги під час оцінювання результатів діяльності та / або створених для окремої особи (групи осіб) переваг чи перешкод, не передбачених умовами та / або процедурами проходження оцінювання (крім додаткової підтримки для осіб з особливими освітніми потребами);

за відсутності конфлікту інтересів або після його врегулювання у визначеному порядку;

за відсутності упередженого ставлення або дискримінації особи за будь-якою ознакою.

Забороняється оцінювати людину, її поведінку, зовнішній вигляд, одяг та інші ознаки, якщо вони не є об'єктом оцінювання відповідно до заздалегідь визначених і оприлюднених вимог до результатів її академічної діяльності.

Стаття 8. Основні правила академічної доброчесності під час створення та оприлюднення академічних творів

1. При створенні академічного твору автор зобов'язаний дотримуватися цінностей, принципів і правил академічної доброчесності.

2. Якщо в академічному творі використані результати інтелектуальної творчої діяльності (текст, зображення, ідея, розробка, твердження, відомості, думка тощо) іншої особи, про це має бути зазначено в такому академічному творі з посиланням на відповідне джерело інформації та / або відповідного автора.

Посилання на джерело інформації здійснюється у спосіб, що дає змогу виокремити внесок автора в академічному творі серед результатів інтелектуальної творчої діяльності інших осіб.

Дотримання академічної доброчесності у частині належного посилання на джерела та зазначення авторства не звільняє від обов'язку додержання майнових і особистих немайнових прав інтелектуальної власності.

Питання порушення прав інтелектуальної власності, що не охоплюються поняттям порушення академічної доброчесності, вирішуються у порядку, визначеному законодавством про інтелектуальну власність, та не належать до предмета регулювання цього Кодексу.

Якщо при виявленні ознак порушення академічної доброчесності одночасно виявлено ознаки порушення прав інтелектуальної власності третіх осіб (зокрема невикладені авторські винагороди, відсутність ліцензійного договору, неправомірне використання охоронюваного твору), уповноважений орган невідкладно повідомляє про це юридичний відділ Університету для розгляду питання про захист прав Університету або сприяння у захисті прав відповідного правовласника.

Розгляд повідомлення про порушення академічної доброчесності уповноваженим органом і розгляд питання про захист прав інтелектуальної власності здійснюються паралельно та не залежать один від одного.

3. Академічний твір повинен містити достовірну інформацію та не має містити сфабрикованої чи сфальсифікованої автором інформації.

У разі наведення припущень чи недоведених тверджень про це має бути зазначено в академічному творі.

4. В оприлюдненому академічному творі зазначаються всі його автори, а також інші особи, які брали участь у роботі над ним (надання рекомендацій, консультування, редагування, оформлення, виконання експериментів, розрахунків, перекладу тощо), із зазначенням характеру внеску кожної з таких осіб.

Інформація про рецензента (рецензентів) академічного твору може не оприлюднюватися відповідно до редакційної політики видавця.

5. У разі використання автором у новому академічному творі власних раніше опублікованих наукових результатів (частково або повністю) про це обов'язково зазначається в цьому новому академічному творі з посиланням на попередню публікацію.

6. У разі використання в академічному творі об'єкта (результату), згенерованого штучним інтелектом, автор зобов'язаний повідомити про це в такому творі (роботі) із зазначенням методики генерування та / або посилання на відповідну комп'ютерну програму чи її опис у порядку, визначеному цим Кодексом та локальними нормативними актами Університету.

7. Тексти прийнятих до захисту в Університеті дисертацій та кваліфікаційних робіт, підписані кваліфікованим електронним підписом їх авторів, оприлюднюються до їх захисту у машинозчитувальному форматі, на постійній основі, на електронному репозитарії Університету з наданням вільного доступу до них без проходження автентифікації та з дотриманням інших вимог, визначених законодавством, зокрема положенням про Національний репозитарій академічних текстів, затвердженим Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Основні правила академічної доброчесності при здійсненні експертної діяльності

1. Особи, які здійснюють експертну діяльність у межах процедур забезпечення якості освіти, державного нагляду (контролю) у сфері освіти, державної атестації наукових установ та закладів освіти, проведення конкурсів, наукової і науково-технічної експертизи, рецензування академічних творів, інших процедур у сфері освіти і науки, зобов'язані дотримуватися цінностей, принципів і правил академічної доброчесності.

2. Особа не може брати участь у процедурах і заходах зовнішнього забезпечення якості освіти щодо закладу освіти, наукової установи, в яких вона працювала чи здобувала освіту, протягом трьох років з дня звільнення або завершення навчання у відповідному закладі.

Стаття 10. Основні правила академічної доброчесності під час організації і проведення конкурсів

1. Організатор конкурсу зобов'язаний:
чітко визначати категорії осіб (суб'єктів), які можуть брати участь у конкурсі;

створити рівні умови для всіх учасників конкурсу на всіх етапах його проведення;

заздалегідь оприлюднювати чіткі і зрозумілі правила проведення конкурсу та забезпечити їх безумовне дотримання.

2. У правилах проведення конкурсу визначаються вимоги щодо дотримання академічної доброчесності учасниками конкурсу, членами журі та конкурсної комісії, іншими особами, залученими до проведення конкурсу, здійснення експертизи чи оцінювання, заходи реагування на порушення академічної доброчесності.

3. Учасник конкурсу повинен виконувати всі конкурсні завдання самостійно, демонструвати результати виключно власної діяльності, крім випадків, якщо виконання конкурсного завдання передбачає участь декількох осіб або якщо правилами конкурсу або внутрішніми актами дозволено одержання допомоги для виконання конкурсного завдання.

Стаття 11. Основні правила академічної доброчесності під час висунення кандидатур на отримання нагород, відзнак, стипендій

1. Під час обговорення та висунення кандидатур на отримання нагород, відзнак чи стипендій суб'єкти академічної діяльності, які приймають участь у відповідних процедурах, а також є особами, що претендують на отримання відповідних нагород, відзнак, стипендій дотримуються загальних вимог щодо забезпечення академічної доброчесності при оцінці кандидатур претендентів.

2. Оцінка кандидатур претендентів на отримання нагород, відзнак чи стипендій повинна здійснюватись з урахуванням таких вимог:

об'єктивність та неупередженість, що передбачає застосування прозорих критеріїв оцінювання, в тому числі уникнення потенційного та / або реального конфлікту інтересів при оцінюванні кандидатур претендентів;

достовірність даних, що передбачає подання лише правдивих відомостей про здобутки, наукові доробки та результати претендентів;

відсутність порушення академічної доброчесності, зокрема, відсутності у академічних творах претендентів ознак академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації дослідницьких даних;

самостійність досягнень, яка передбачає, що усі подані претендентом результати є його особистим доробком із коректним зазначенням співавторства, у випадку наявності такого.

3. Особи, які були притягнені до академічної та / або іншого виду відповідальності за порушення академічної доброчесності позбавляються права брати участь у конкурсах на отримання нагород, відзнак або стипендій, протягом строку встановленого у рішенні уповноваженого органу (уповноваженої особи).

РОЗДІЛ III. СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В УНІВЕРСИТЕТІ

Стаття 12. Основні засади функціонування системи забезпечення академічної доброчесності в Університеті

1. Система забезпечення академічної доброчесності Університету є складовою внутрішньої системи забезпечення якості освіти Університету і ґрунтується на цінностях, принципах і правилах академічної доброчесності.

2. Система забезпечення академічної доброчесності Університету включає:

внутрішню політику Університету щодо формування, забезпечення та популяризації академічної доброчесності;

вимоги до створення, оприлюднення, виконання та оцінювання академічних творів і навчальних робіт у частині забезпечення академічної доброчесності;

заходи, спрямовані на формування та утвердження культури академічної доброчесності в університетській спільноті;

інституційну структуру органів та уповноважених осіб Університету з питань академічної доброчесності;

систему виявлення порушень академічної доброчесності Університету;

процедури виявлення, фіксації, перевірки фактів порушень академічної доброчесності та розгляду повідомлень про такі порушення;

заходи реагування на порушення академічної доброчесності та види академічної відповідальності;

процедурні гарантії розгляду повідомлень та порядок оскарження прийнятих рішень.

3. Політики, заходи та процедури забезпечення академічної доброчесності в частині, що стосується здобувачів освіти, погоджуються Радою молодих вчених Університету та Студентським парламентом Університету.

4. Нормативні акти Університету з питань академічної доброчесності оприлюднюються на офіційному веб сайті Університету.

Стаття 13. Рівні забезпечення академічної доброчесності

1. Забезпечення академічної доброчесності в Університеті здійснюється на таких рівнях:

рівень Університету – координація системи, діяльність уповноваженого органу та уповноважених осіб, остаточне встановлення фактів порушень академічної доброчесності, застосування заходів реагування, розгляд апеляцій;

рівень факультету, іншого структурного підрозділу – забезпечення функціонування Системи виявлення порушень академічної доброчесності,

експертиза, попередній розгляд звітів подібності, інформування здобувачів освіти та працівників;

рівень кафедри, гаранта освітньої програми, керівника роботи (наукового керівника, наукового консультанта) – формування доброчесного освітнього та наукового середовища, виявлення ознак порушень, припинення порушень, передавання матеріалів уповноваженому органу;

рівень здобувача освіти, працівника, вступника – особисте дотримання правил академічної доброчесності у власній академічній діяльності.

Стаття 14. Підтримка високої академічної культури і доброчесності в Університеті

1. Університет проводить навчання з академічної доброчесності, зокрема з академічного письма, для здобувачів освіти та працівників.

Зміст, форми, обсяг та порядок такого навчання визначаються окремим локальним нормативним актом Університету.

2. Університет забезпечує проведення регулярних заходів з популяризації, пропагування, підвищення обізнаності про цінності, принципи, правила академічної доброчесності, вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду.

Стаття 15. Забезпечення академічної доброчесності здобувачів освіти

1. Для забезпечення академічної доброчесності здобувачів освіти Університет вживає заходів для недопущення надмірного навчального навантаження здобувачів освіти, забезпечують відповідність обсягу і рівня складності завдань для самостійної роботи часу, відведеному навчальним планом на її виконання.

2. Кожен науковий, науково-педагогічний, педагогічний працівник зобов'язаний формувати та утверджувати культуру академічної доброчесності здобувачів освіти шляхом:

особистого дотримання академічної доброчесності;

навчання принципам і правилам академічної доброчесності, підвищення рівня обізнаності здобувачів освіти щодо академічної доброчесності;

стимулювання та заохочення здобувачів освіти до дотримання академічної доброчесності;

формування завдань, що сприяють творчому підходу здобувача освіти до їх виконання;

уникнення завдань для здобувачів вищої освіти, що полягають у відтворенні загальнодоступної інформації;

припинення виявлених ним порушень академічної доброчесності здобувачами освіти;

застосування до здобувачів освіти виховних заходів реагування на порушення академічної доброчесності;

притягнення здобувача освіти до академічної відповідальності у випадках і порядку, визначених цим Кодексом.

Стаття 16. Забезпечення академічної доброчесності у публікаційній та видавничій діяльності

1. Університет забезпечує здійснення перевірки академічних творів, які видаються (публікуються), а також які оприлюднюються у заснованих ним виданнях або у виданнях, рекомендованих ним до друку, на відсутність ознак порушення академічної доброчесності.

2. Кожне видання, засноване Університетом, яке здійснює публікації академічних творів, зобов'язане мати затверджені та оприлюднені правила, які унеможливають опублікування академічного твору, що містить порушення академічної доброчесності. Такі правила мають визначати, зокрема, процедури належного рецензування поданих для опублікування академічних творів, їх перевірки на наявність ознак порушення академічної доброчесності, порядок розгляду інформації про можливе порушення академічної доброчесності в опублікованому академічному творі.

3. У разі виявлення ознак порушення автором академічної доброчесності в академічному творі, поданому для опублікування, видавець має право відмовити в опублікуванні такого академічного твору та повідомити про порушення академічної доброчесності керівника установи (керівників установ), де працює автор.

4. Опублікований академічний твір, в якому виявлено факт порушення академічної доброчесності, відкликається видавцем у визначеному ним порядку з одночасним оприлюдненням причини відкликання.

Інформація про відкликання академічного твору надсилається видавцем до бібліотек, до яких були надіслані примірники такого академічного твору.

5. Академічний твір з моменту відкликання не вважається опублікованим і не враховується під час оцінювання академічної діяльності його автора.

Стаття 17. Забезпечення академічної доброчесності під час присудження ступенів, присвоєння звань, присвоєння (підтвердження) кваліфікаційних категорій

1. Кожний академічний твір, на підставі чи з урахуванням якого здійснюється присудження наукового ступеня, ступеня вищої освіти, має бути перевірений на предмет наявності ознак порушення академічної доброчесності.

Встановлення факту порушення академічної доброчесності в академічному творі, зазначеному в абзаці першому цієї частини, є підставою для відмови у присудженні відповідного наукового ступеня, ступеня вищої освіти.

2. Рішення про відмову у присудженні освітньої кваліфікації ухвалює екзаменаційна комісія Університету, а про відмову у присудженні наукового ступеня – спеціалізована вчена рада (разова спеціалізована вчена рада).

3. Невід'ємною складовою процедури присвоєння особі вченого (педагогічного) звання, присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії є перевірка наявності ознак порушення академічної доброчесності у документах, поданих для присвоєння вченого (педагогічного) звання, присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії, що проводиться у порядку, який регулює проведення відповідних процедур.

РОЗДІЛ IV. ІНСТИТУЦІЙНА ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА РЕАГУВАННЯ НА ЇЇ ПОРУШЕННЯ

Стаття 18. Основні засади функціонування уповноважених органів та осіб з питань забезпечення академічної доброчесності в Університеті

1. З метою забезпечення об'єктивного, неупередженого та своєчасного реагування на обставини порушення академічної доброчесності, компетентного розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, встановлення фактів таких порушень та застосування заходів реагування з дотриманням процедурних гарантій, прав і свобод суб'єктів академічної діяльності в Університеті функціонує інституційна система уповноважених органів та осіб з питань забезпечення академічної доброчесності.

2. Комісія з академічної доброчесності, етики та врегулювання конфліктів (далі – Комісія) є постійно діючим колегіальним органом

Університету, уповноваженим від імені Університету розглядати повідомлення про порушення академічної доброчесності та / або застосовувати заходи реагування на порушення академічної доброчесності.

3. З метою реагування на порушення академічної доброчесності в Університеті здійснюють діяльність уповноважена особа та уповноважені особи структурних підрозділів з питань академічної доброчесності, якими можуть бути наукові, науково-педагогічні, педагогічні працівники Університету, що визначаються в порядку, встановленому цим Кодексом та уповноважені реагувати на порушення академічної доброчесності, розглядати повідомлення про порушення академічної доброчесності та / або застосовувати заходи реагування на порушення академічної доброчесності.

4. З метою забезпечення права на оскарження та перегляд рішень, ухвалених Комісією або уповноваженими особами з питань академічної доброчесності, за наслідками розгляду повідомлень, в Університеті утворюється Апеляційна палата Університету з питань академічної доброчесності в порядку, встановленому цим Кодексом.

Стаття 19. Розмежування компетенції між Комісією та іншими уповноваженими особами Університету

1. Розмежування компетенції між Комісією, уповноваженою особою з питань академічної доброчесності Університету та уповноваженими особами структурних підрозділів Університету здійснюється за такими правилами:

1) до виключної компетенції Комісії належать справи, що передбачають застосування таких заходів реагування:

позбавлення наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого або педагогічного звання, кваліфікаційної категорії;

скасування рішення про утворення разової спеціалізованої вченої ради;

позбавлення наукових, науково-педагогічних працівників права брати участь в атестації наукових кадрів;

позбавлення права брати участь у конкурсах на отримання грантів, у програмах академічної мобільності, бути керівником або відповідальним виконавцем наукових проєктів, бути науковим керівником (керівником роботи), членом редакційної колегії наукового видання;

виключення зі складу вченої ради;

притягнення до академічної відповідальності у будь-якій формі педагогічного, науково-педагогічного або наукового працівника Університету;

2) до компетенції уповноважених осіб структурних підрозділів Університету з питань академічної доброчесності належать інші справи про порушення академічної доброчесності, не зазначені у підпункті 1 частини першої цієї статті, зокрема справи стосовно здобувачів освіти, що передбачають застосування заходів реагування виховного характеру (відвідування тематичних занять з академічної доброчесності та академічного письма, усне або письмове попередження, повторне виконання навчального завдання), позбавлення академічної стипендії, повторне вивчення освітнього компонента або проходження поточного чи підсумкового оцінювання, інших заходів реагування у межах компетенції;

3) до компетенції уповноваженої особи з питань академічної доброчесності Університету належить розгляд повідомлень про порушення академічної доброчесності, що не належать до виключної компетенції Комісії та не належать до компетенції уповноважених осіб структурних підрозділів Університету, а саме повідомлення міжфакультетського характеру або в Університеті в цілому.

2. У разі сумнівів щодо приналежності справи до компетенції Комісії чи уповноваженої особи структурного підрозділу Університету питання вирішується головою Комісії.

3. У разі якщо уповноважена особа структурного підрозділу Університету під час розгляду повідомлення виявить обставини, що зумовлюють приналежність справи до виключної компетенції Комісії, вона невідкладно передає матеріали Комісії для подальшого розгляду.

Стаття 20. Правовий статус, принципи діяльності та повноваження Комісії

1. Комісія є постійно діючим колегіальним органом Університету, що утворюється на підставі рішення Вченої ради Університету, введеного в дію наказом ректора та здійснює свої повноваження від імені Університету в межах, визначених Законом України «Про академічну доброчесність» та цим Кодексом.

2. Рішення Комісії про встановлення факту порушення академічної доброчесності є виключним актом, що породжує правові наслідки, передбачені Законом України «Про академічну доброчесність», цим Кодексом та іншими локальними нормативними актами Університету.

3. У своїй діяльності Комісія підзвітна Вченій раді Університету у формі щорічного звіту про свою діяльність, який має містити статистичні відомості про кількість і види розглянутих повідомлень, прийнятих рішень і

застосованих заходів реагування, узагальнення практики, виявлені системні проблеми, пропозиції щодо вдосконалення системи забезпечення академічної доброчесності, інформацію про навчання з академічної доброчесності, проведене за участі членів Комісії. Щорічний звіт Комісії оприлюднюється на офіційному веб сайті Університету в обсязі, що не суперечить вимогам законодавства про захист персональних даних.

4. Комісія здійснює свою діяльність на засадах таких принципів:

незалежність – Комісія самостійно (без вказівок ректора, інших посадових осіб Університету чи третіх осіб) ухвалює рішення про встановлення фактів порушень академічної доброчесності і застосування заходів реагування у межах своєї компетенції, будь-який вплив на членів Комісії з метою змусити їх прийняти певне рішення забороняється;

колегіальність – рішення Комісії приймаються колегіально на її засіданнях шляхом голосування, рішення однієї особи не може замінити рішення Комісії;

об'єктивність і неупередженість – члени Комісії зобов'язані розглядати кожне повідомлення безсторонньо, на підставі поданих доказів, з рівним ставленням до всіх учасників розгляду;

презумпція академічної доброчесності – особа, стосовно якої розглядається повідомлення, вважається доброчесною, доки факт порушення нею академічної доброчесності не буде встановлено Комісією у визначеному порядку;

конфіденційність – члени Комісії, залучені експерти, секретар, інші особи, які беруть участь у роботі Комісії, зобов'язані дотримуватися конфіденційності щодо відомостей, які стали їм відомі під час розгляду повідомлень;

прозорість процедур – процедури роботи Комісії, її склад, рішення (у частині, що не становить охоронюваної законом таємниці) оприлюднюються в порядку, визначеному цим Кодексом;

пропорційність (співмірність) – заходи реагування, що застосовує Комісія, мають бути співмірними характеру та наслідкам порушення;

невідворотність – Комісія забезпечує своєчасне та обов'язкове реагування на кожне обґрунтоване повідомлення про порушення академічної доброчесності, незалежно від статусу особи, стосовно якої воно надійшло.

5. Комісія, відповідно до покладених на неї завдань здійснює такі повноваження:

приймає до розгляду повідомлення про порушення академічної доброчесності;

здійснює попередній розгляд повідомлень про порушення академічної доброчесності;

розглядає повідомлення про порушення академічної доброчесності по суті у справах, що належать до її виключної компетенції;

встановлює факти порушень академічної доброчесності у визначеному цим Кодексом порядку;

приймає рішення про застосування заходів реагування на порушення академічної доброчесності, у тому числі санкцій, передбачених цим Кодексом

розглядає особливо складні випадки, передані на розгляд Комісії керівниками робіт, експертами, рецензентами, керівниками структурних підрозділів Університету;

веде Журнал обліку повідомлень про порушення академічної доброчесності та Реєстр встановлених фактів порушень академічної доброчесності;

узагальнює практику виявлення та розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, готує методичні матеріали для академічної спільноти Університету;

бере участь у формуванні внутрішньої політики Університету у сфері забезпечення академічної доброчесності, готує пропозиції щодо вдосконалення нормативних актів Університету;

взаємодіє з уповноваженою особою з питань академічної доброчесності та уповноваженими особами структурних підрозділів, координує їх діяльність;

взаємодіє із структурними підрозділами Університету, відповідальними за роботою із системами та програмними засобами виявлення порушень академічної доброчесності;

готує щорічний звіт про свою діяльність та подає його Вченій раді Університету;

здійснює інші повноваження, передбачені цим Положенням, Положенням про систему забезпечення академічної доброчесності та іншими нормативними актами Університету.

Стаття 21. Порядок формування складу Комісії

1. Чисельний склад Комісії становить 26 (двадцять шість) постійних членів, який затверджується Вченою радою Університету за поданням голови Вченої ради Університету, відповідно до порядку формування представництва, визначеного цим Кодексом.

2. Строк повноважень Комісії становить 3 (три) роки з дня введення в дію рішення Вченої ради Університету про затвердження персонального складу Комісії. Одна і та сама особа може обиратися членом Комісії не більше двох строків поспіль, за винятком випадків членства у Комісії за посадою.

3. Склад Комісії формується на засадах представництва структурних підрозділів Університету (факультетів) і здобувачів освіти. Кожний факультет делегує до складу Комісії дві кандидатури з числа наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників і з числа здобувачів освіти, відповідно.

Обрання представників факультету до складу Комісії з числа наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників здійснюється рішенням Вченої ради відповідного факультету, яке доводиться до відома Вченої ради Університету.

Обрання представників факультету до складу Комісії з числа здобувачів освіти здійснюється рішенням студентської ради відповідного факультету, яке доводиться до відома Вченої ради Університету.

Під час висунення та обговорення кандидатур у члени Комісії відповідні структурні підрозділи та органи студентського самоврядування враховують умови відповідності кандидата кваліфікаційним, репутаційним і процесуальним вимогам, встановленим статтею 22 цього Кодексу.

4. До складу членів Комісії за посадою включаються: проректор з наукової роботи, проректор з науково-педагогічної роботи, директор наукової бібліотеки, керівник центру менеджменту якості освіти, керівник редакційно-видавничого відділу, працівник юридичного відділу.

5. Повноваження члена Комісії припиняються достроково у таких випадках:

- 1) за власним бажанням, на підставі особисто поданої заяви;
- 2) у випадку припинення трудових правовідносин із Університетом (для наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників) або відрахування з Університету (для здобувачів освіти);
- 3) у випадку відкликання зі складу Комісії на підставах та в порядку, передбаченого цим Кодексом;
- 4) встановлення факту порушення академічної доброчесності самим членом Комісії у визначеному цим Кодексом порядку;
- 5) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо такого члена Комісії за вчинення умисного кримінального правопорушення;
- 6) визнання судом такого члена Комісії недієздатним або обмежено дієздатним;

7) з інших підстав, передбачених чинним законодавством України.

6. Відкликання члена Комісії здійснюється на підставі рішення Вченої ради Університету у разі: систематичного ухилення члена Комісії від виконання своїх обов'язків; вчинення членом Комісії порушень обов'язків, передбачених цим Кодексом; інших обставин, що роблять подальше перебування особи у складі Комісії недоцільним.

Пропозиція про відкликання члена Комісії може вноситися: Комісією – за рішенням, прийнятим простою більшістю голосів від її загального складу; ректором Університету; не менш як 10 (десятьма) членами Вченої ради Університету.

Рішення про відкликання члена Комісії приймається таємним голосуванням не менш як двома третинами голосів від загального складу Вченої ради Університету.

7. У випадку припинення повноважень члена Комісії з підстав, встановлених частиною п'ятою цієї статті, обрання нового члена до складу Комісії здійснюється Вченою радою Університету, у порядку встановленому частинами третьою та четвертою цієї статті, до закінчення строку повноважень Комісії.

Стаття 22. Вимоги до кандидатів та членів Комісії

1. Членом Комісії може бути обрана особа, яка одночасно відповідає кваліфікаційним, репутаційним та процесуальним критеріям, визначеним цим Кодексом, і щодо якої не існує жодного з обмежень, передбачених частиною шостою цієї статті.

2. Кваліфікаційні вимоги до кандидатів – наукових, науково-педагогічних і педагогічних працівників:

наявність наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук) або доктора наук;

стаж науково-педагогічної або наукової діяльності – не менше 7 років, з них не менше 3 років в Університеті;

наявність вченого звання доцента, професора, старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

підтверджена публікаційна активність за останні 5 років, що передують обранню;

наявність підтвердженого навчання з академічної доброчесності (сертифікат курсу, участь у конференціях та інших заходах ENAI або інших визнаних міжнародних організацій з академічної доброчесності, наукові

публікації з тематики) або письмове зобов'язання пройти таке навчання протягом 1 (одного) року з дня обрання.

3. Кваліфікаційні вимоги до кандидата – здобувача освіти:

перебування у статусі здобувача освіти з терміном закінчення навчання за відповідним рівнем освіти не менш як через 1 рік від моменту висунення;

успішне виконання індивідуального навчального плану від час останнього семестрового контролю (атестації);

наявність підтвердженого навчання з академічної доброчесності або письмове зобов'язання пройти таке навчання протягом 1 (одного) року з дня обрання.

4. Репутаційні вимоги (єдині для всіх членів Комісії, незалежно від категорії та посади):

бездоганна академічна репутація – відсутність встановлених фактів порушень академічної доброчесності за весь академічний шлях;

бездоганна професійна репутація – відсутність дисциплінарних стягнень, не знятих у встановленому порядку;

відсутність незнятої та непогашеної судимості за умисні кримінальні правопорушення;

підтримка цінностей академічної доброчесності, визначених цим Кодексом, шляхом усвідомленої письмової згоди приєднатися до них;

наявність особистісних якостей, необхідних для роботи у складі Комісії (здатність до незалежного судження, об'єктивність, неупередженість, конфіденційність, повага до інших, готовність відстоювати власну академічно обґрунтовану позицію).

5. Процесуальні вимоги (на момент висунення):

перебування у штаті Університету на основному місці роботи (для наукових, науково-педагогічних і педагогічних працівників);

перебування в статусі здобувача вищої освіти Університету (для здобувачів освіти);

надання письмової згоди бути обраним до складу членів Комісії.

6. Не може бути обрана до постійного складу Комісії особа, щодо якої наявна будь-яка з таких підстав:

щодо особи у визначеному чинним законодавством України та цим Кодексом порядку встановлено факт порушення академічної доброчесності, у разі присудження їй на підставі такого порушення наукового (освітнього) ступеня, ступеня вищої освіти, присвоєння вченого або педагогічного звання, кваліфікаційної категорії (протягом 10 років з дня встановлення такого факту);

до особи застосовано санкцію у вигляді позбавлення права здійснювати оцінювання, експертну діяльність, бути науковим керівником (керівником роботи) (на період дії такої санкції);

особа має не зняту чи не погашену судимість за вчинення умисного кримінального правопорушення;

особа визнана судом недієздатною або обмежено дієздатною;

якщо до складу Комісії одночасно висувається або станом на момент висунення вже перебуває у її складі особа, яка є близькою особою кандидата.

7. Член Комісії не може одночасно бути уповноваженою особою з питань академічної доброчесності Університету або уповноваженою особою з питань академічної доброчесності відповідного структурного підрозділу Університету.

Стаття 23. Статус, права і обов'язки членів Комісії та гарантії їх діяльності

1. Усі члени Комісії мають рівні права та обов'язки, визначені цим Положенням. Голос члена Комісії є особистим і не може передаватися іншим членам Комісії чи третім особам.

2. Член Комісії здійснює свою діяльність на громадських засадах, поєднуючи її з виконанням основних посадових (навчальних) обов'язків в Університеті. Виконання обов'язків члена Комісії враховується у індивідуальному плані роботи науково-педагогічного працівника у порядку, визначеному Положенням про планування й облік навчальної роботи і основних видів методичної, наукової, організаційної роботи науково-педагогічних працівників.

3. Член Комісії має право:

брати участь у всіх засіданнях Комісії з правом голосу;

ознайомлюватися з усіма матеріалами повідомлень про порушення академічної доброчесності, прийнятих до розгляду Комісією, з дотриманням вимог конфіденційності;

пропонувати залучення експертів для надання експертних висновків;

ставити запитання особі, стосовно якої розглядається повідомлення, заявнику, експертам, іншим особам, запрошеним на засідання Комісії;

вносити пропозиції щодо порядку розгляду повідомлень, призначення додаткових експертиз, відкладення розгляду тощо;

голосувати з усіх питань, що ставляться на голосування Комісії;

у разі незгоди з рішенням Комісії – викласти свою окрему думку у письмовій формі, що додається до протоколу засідання;

брати участь у роботі робочих груп Комісії;
ініціювати скликання позачергового засідання Комісії спільно не менш як з однією третиною її членів;
представляти Комісію в межах, визначених рішенням Комісії чи дорученням голови Комісії;
користуватися ресурсами Університету, необхідними для виконання обов'язків члена Комісії (доступ до бібліотек, баз даних, спеціалізованого програмного забезпечення тощо);
проходити навчання, підвищення кваліфікації з питань академічної доброчесності за рахунок коштів Університету в межах, визначених наказом ректора.

4. Член Комісії зобов'язаний:

особисто брати участь у засіданнях Комісії;
ретельно вивчати матеріали повідомлень про порушення академічної доброчесності, що передані на розгляд Комісії, та інші документи, що подаються до засідань;

дотримуватися конфіденційності щодо відомостей, які стали йому відомі під час розгляду повідомлень – у тому числі персональних даних осіб, щодо яких розглядаються повідомлення, змісту повідомлень, експертних висновків, висловлювань членів Комісії під час обговорення. Розкриття таких відомостей здійснюється виключно в обсязі та порядку, передбачених законодавством та цим Кодексом;

уникати конфлікту інтересів, своєчасно декларувати наявний реальний або потенційний конфлікт інтересів у порядку, визначеному статтею 27 цього Кодексу;

діяти неупереджено, об'єктивно, з повагою до всіх учасників розгляду повідомлень;

сприяти формуванню культури академічної доброчесності в академічній спільноті Університету;

проходити навчання з питань академічної доброчесності, методології розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, підвищувати свою кваліфікацію;

виконувати інші обов'язки, передбачені цим Кодексом та рішеннями Комісії.

5. Незалежність членів Комісії при виконанні ними своїх обов'язків забезпечується такими гарантіями:

забороною будь-якого впливу на члена Комісії з боку ректора Університету, інших посадових осіб Університету, третіх осіб з метою спонукати його прийняти конкретне рішення з конкретної справи;

забороною переслідування члена Комісії за позицію, висловлену або висловлювану ним під час розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, у тому числі заборона звільнення, переведення, погіршення умов праці, відсторонення від виконання обов'язків члена Комісії, інших негативних кадрових рішень, пов'язаних з його роботою у Комісії;

академічною свободою члена Комісії у винесенні власних висновків та формулюванні власної мотивованої позиції з питань, які розглядаються Комісією;

правом члена Комісії подати окрему думку у разі незгоди з рішенням Комісії;

обов'язком Університету захищати членів Комісії від необґрунтованого тиску, погроз, цькування, що може мати місце у зв'язку з їх діяльністю у Комісії.

6. Член Комісії, який зазнав тиску, переслідування або інших негативних наслідків у зв'язку зі своєю діяльністю у Комісії, має право подати про це повідомлення голові Комісії. Голова Комісії після ознайомлення з повідомленням передає його на розгляд Вченій раді Університету, яка вживає необхідних заходів реагування у межах своєї компетенції.

Стаття 24. Керівництво Комісією

1. На першому засіданні Комісії нового скликання (першому засіданні після введення в дію наказу ректора про затвердження персонального складу Комісії) члени Комісії обирають з-поміж себе голову Комісії, заступника голови Комісії та секретаря Комісії.

2. Головою Комісії може бути обрано особу, яка має науковий **ступінь** доктора наук, вчене звання професора або старшого дослідника (старшого наукового співробітника), стаж науково-педагогічної або наукової діяльності – не менше 15 років, а також визнаний авторитет в академічній спільноті Університету.

3. Заступник голови Комісії обирається з дотриманням принципу, за яким голова і заступник голови представляють різні структурні підрозділи Університету.

4. Секретар Комісії обирається з числа членів Комісії. Секретар Комісії забезпечує організаційну роботу Комісії.

5. Голова Комісії, заступник голови Комісії та секретар Комісії обираються на строк своїх повноважень як члена Комісії. Член Комісії не

може одночасно обіймати дві з посад – голови, заступника голови, секретаря Комісії.

6. Голова Комісії, додатково до загальних обов'язків члена Комісії:

організовує діяльність Комісії, головує на її засіданнях, представляє Комісію у відносинах з органами Університету, державними органами, іншими закладами освіти та науковими установами, громадськими організаціями;

формує проєкт порядку денного засідання Комісії за пропозиціями членів Комісії та матеріалами Комісії;

скликає позачергові засідання Комісії за власною ініціативою або на письмову вимогу не менш як однієї третини членів Комісії;

організовує підготовку щорічного звіту Комісії та подає його на затвердження Комісії з подальшим направленням до Вченої ради Університету;

приймає рішення про залучення експертів у конкретних справах за погодженням з членами Комісії на засіданні;

забезпечує контроль за виконанням рішень Комісії;

виконує інші обов'язки, визначені цим Кодексом.

7. Заступник голови Комісії виконує обов'язки голови Комісії у разі його відсутності або тимчасової неможливості виконання ним обов'язків, а також інші обов'язки за дорученням голови Комісії.

8. Секретар Комісії:

забезпечує організаційну роботу Комісії;

веде Журнал обліку повідомлень про порушення академічної доброчесності, що надходять до Комісії;

веде реєстр встановлених фактів порушень академічної доброчесності, із застосованими заходами реагування та строками їх дії;

веде реєстр експертів, які можуть бути залучені до участі у засіданнях Комісії;

веде протоколи засідань Комісії;

забезпечує своєчасне доведення до членів Комісії матеріалів засідань;

організовує доведення рішень Комісії до відома осіб, щодо яких вони прийняті, заявників, інших зацікавлених осіб;

забезпечує оприлюднення рішень Комісії в обсязі, визначеному цим Кодексом;

організовує архівацію матеріалів справ;

виконує інші організаційні обов'язки за рішенням Комісії або дорученням голови Комісії.

Стаття 25. Відповідальність членів Комісії

1. Члени Комісії несуть відповідальність за порушення своїх обов'язків як членів Комісії, передбачених цим Кодексом. Відповідальність членів Комісії може мати такі форми: попередження, висловлене на засіданні Комісії; постановка перед Вченою радою Університету питання про дострокове припинення повноважень члена Комісії (відкликання); дисциплінарна відповідальність як працівника Університету; цивільна, адміністративна, кримінальна відповідальність – у випадках, передбачених законом.

2. Член Комісії, експерт, секретар або інша особа, яка брала участь у роботі Комісії, у разі розкриття без законних підстав відомостей, які стали їй відомі під час роботи Комісії, несе дисциплінарну відповідальність за рішенням ректора Університету на підставі подання Комісії. У випадках, передбачених законом, такі дії можуть бути також кваліфіковані як адміністративне або кримінальне правопорушення (відповідальність за порушення обов'язку конфіденційності).

3. Член Комісії, який без поважних причин не брав участі у 3 (трьох) чергових засіданнях Комісії поспіль протягом одного навчального року, на підставі звернення голови Комісії може бути відкликаний Вченою радою Університету зі складу Комісії. Поважними причинами вважаються: тимчасова непрацездатність, підтверджена медичним документом; відрядження; відпустка; інші обставини, які об'єктивно перешкоджали участі та визнані Комісією такими, що є поважними (відповідальність за неучасть у засіданнях без поважних причин).

4. Член Комісії, який, маючи реальний або потенційний конфлікт інтересів стосовно особи, щодо якої розглядається повідомлення, не задекларував його та брав участь у розгляді справи і голосуванні, несе дисциплінарну відповідальність за рішенням ректора Університету на підставі подання Комісії. Прийняте Комісією рішення з відповідної справи може бути переглянуте у разі, якщо участь зазначеного члена вплинула на прийняття рішення (відповідальність за порушення обов'язку самовідводу при конфлікті інтересів).

5. У разі надходження повідомлення про вчинення членом Комісії порушення академічної доброчесності таке повідомлення розглядається Комісією у спеціальному порядку: член Комісії, щодо якого подане повідомлення, не бере участі у розгляді цієї справи; у разі надходження повідомлення стосовно голови Комісії його обов'язки під час розгляду виконує заступник голови Комісії. У разі встановлення Комісією факту

порушення академічної доброчесності членом Комісії його повноваження як члена Комісії припиняються в порядку, визначеному цим Кодексом (відповідальність за вчинення членом Комісії порушення академічної доброчесності).

6. Цивільна, адміністративна, кримінальна відповідальність членів Комісії за дії або бездіяльність у складі Комісії настає у випадках та порядку, передбачених законом. Університет може забезпечувати членам Комісії правову допомогу у разі їх притягнення до відповідальності у зв'язку з добросовісним виконанням обов'язків члена Комісії.

Стаття 26. Порядок та форми роботи Комісії

1. Основною формою роботи Комісії є засідання, які можуть бути плановими та позачерговими.

Планові засідання проводяться відповідно до затвердженого Комісією плану роботи (як правило, не рідше одного разу на місяць протягом навчального року).

Позачергові засідання Комісії скликаються головою Комісії за власною ініціативою або на письмову вимогу не менш як однієї третини членів Комісії. Позачергові засідання можуть скликатися також для розгляду повідомлень, які за рішенням голови Комісії потребують невідкладного розгляду

2. Засідання Комісії можуть проводитися в одному із таких режимів: очний – за фізичної присутності членів Комісії в одному приміщенні; дистанційний – за допомогою використання засобів аудіо-, відеоконференцзв'язку, що дозволяють учасникам ідентифікувати один одного, обговорювати питання та голосувати; змішаний – за фізичної присутності частини членів Комісії та дистанційної участі решти.

Режим проведення засідання визначається головою Комісії з урахуванням пропозицій членів Комісії. Засідання, на яких розглядаються повідомлення про порушення академічної доброчесності, передбачають присутність особи, стосовно якої розглядається повідомлення; режим участі особи (очний, дистанційний) визначається з урахуванням побажань цієї особи.

3. Засідання Комісії скликається її головою, а у разі його відсутності – заступником голови, шляхом надсилання членам Комісії повідомлення про скликання засідання у будь-який спосіб, що дозволяє підтвердити факт отримання повідомлення (електронною поштою, через системи електронного документообігу Університету тощо), не пізніше ніж за 7 (сім) календарних

днів до дня планового засідання та не пізніше ніж за 3 (три) календарних дні до дня позачергового засідання.

Повідомлення про скликання засідання Комісії повинно містити: дату, час, місце (для очного та змішаного режимів) і режим засідання; проект порядку денного; перелік матеріалів, що додаються (повідомлення про порушення, матеріали справ, експертні висновки, проекти рішень тощо).

Матеріали, що подаються до засідання Комісії, надаються членам Комісії разом з повідомленням про скликання засідання або не пізніше ніж за 5 календарних днів до дня планового засідання та за 2 календарних дні до дня позачергового засідання – у разі їх подальшого надходження.

4. Засідання Комісії є правомочним, якщо на ньому присутні не менш як 13 (тринадцять) членів Комісії (більшість від загального складу Комісії). У разі відсутності кворуму засідання Комісії не проводиться й відкладається на найближчу дату з повідомленням про це членів Комісії.

Для прийняття рішень про застосування санкцій у вигляді позбавлення наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого або педагогічного звання, кваліфікаційної категорії на засіданні Комісії повинні бути присутні не менш як 17 (сімнадцять) членів Комісії (дві третини від загального складу Комісії), що є особливим (кваліфікованим) кворумом.

Член Комісії вважається присутнім на її засіданні, якщо він фізично перебуває в приміщенні засідання (за очного режиму) або підключений до сеансу аудіо- чи відеоконференцзв'язку (за дистанційного та змішаного режимів) та бере участь в обговоренні та голосуванні.

Відсутні на засіданні члени Комісії не мають права передавати свій голос іншим членам Комісії, голоси таких членів не приймаються.

5. Засідання Комісії веде її голова (у разі його відсутності – заступник голови, а у разі відсутності обох – член Комісії, обраний на засіданні).

Засідання Комісії проходить за таким загальним порядком: відкриття засідання, оголошення складу присутніх та встановлення кворуму; затвердження порядку денного; розгляд питань порядку денного у встановленій послідовності; голосування з кожного питання; оголошення прийнятих рішень; закриття засідання.

Розгляд кожного повідомлення про порушення академічної доброчесності, внесеного до порядку денного засідання, здійснюється за таким порядком: доповідь секретаря або визначеного головою Комісії члена Комісії (доповідача) з матеріалів справи; пояснення особи, щодо якої розглядається повідомлення (за її присутності) та / або її представника; пояснення заявника (за бажанням заявника та згоди особи, стосовно якої розглядається повідомлення); виступи запрошених експертів з висновками;

запитання членів Комісії до зазначених осіб; обговорення на засіданні Комісії без присутності зазначених осіб; голосування; оголошення прийнятого рішення особою, щодо якої воно прийнято (у разі її присутності).

Хід засідання Комісії фіксується у протоколі засідання. Протокол ведеться секретарем Комісії та підписується головою і секретарем Комісії. Протокол містить: дату, час і місце засідання; режим засідання; перелік присутніх членів Комісії, експертів, інших осіб; порядок денний; стислий зміст обговорення з кожного питання; результати голосування з кожного питання; прийняті рішення; окремі думки членів Комісії (у разі їх подання). До протоколу додаються матеріали справи.

За рішенням Комісії здійснюється аудіозапис або відеозапис засідання, який долучається до протоколу засідання та зберігається разом із ним.

Стаття 27. Запобігання конфлікту інтересів та іншим порушенням у роботі Комісії

1. Конфлікт інтересів щодо діяльності члена Комісії виникає, зокрема у таких випадках:

член Комісії є особою, стосовно якої розглядається повідомлення;

член Комісії є близькою особою особи, стосовно якої розглядається повідомлення, або заявника;

член Комісії перебуває у відносинах прямої службової залежності з особою, стосовно якої розглядається повідомлення, або із заявником (є його керівником чи підлеглим);

член Комісії є науковим керівником (керівником роботи), офіційним опонентом, рецензентом особи, стосовно якої розглядається повідомлення, або був ним протягом останніх 5 років;

член Комісії є співавтором академічного твору з особою, стосовно якої розглядається повідомлення, або заявником;

член Комісії має або мав протягом останніх 3 років особисті відносини (дружні, ворожі, фінансові) з особою, стосовно якої розглядається повідомлення, або заявником, що можуть вплинути на об'єктивність прийняття ним рішень;

є інші обставини, які об'єктивно можуть вплинути на здатність члена Комісії прийняти неупереджене рішення.

2. Перед початком розгляду кожного повідомлення на засіданні Комісії голова Комісії запитує членів Комісії про наявність у них конфлікту інтересів стосовно особи, щодо якої буде розглядатися повідомлення.

У разі наявності обставин, визначених у частині першій цієї статті, член Комісії зобов'язаний негайно повідомити голову Комісії про наявність у нього реального або потенційного конфлікту інтересів стосовно особи, щодо якої розглядається повідомлення, як тільки йому стало відомо про підстави такого конфлікту.

Повідомлення про конфлікт інтересів подається у письмовій формі та містить опис обставин, що зумовлюють конфлікт. Повідомлення додається до матеріалів справи.

3. Член Комісії, у якого виявлено реальний конфлікт інтересів, не бере участі у розгляді відповідного повідомлення та у прийнятті рішень з нього (відсторонюється від розгляду справи). Член Комісії, у якого виявлено потенційний конфлікт інтересів, відсторонюється від розгляду справи за рішенням Комісії, прийнятим простою більшістю голосів присутніх членів Комісії, крім самого члена, щодо якого розглядається питання конфлікту інтересів.

Питання про наявність конфлікту інтересів у голови Комісії вирішує заступник голови Комісії; у заступника голови Комісії – голова Комісії; у секретаря Комісії – голова Комісії.

Відомості про відсторонення члена Комісії від розгляду справи зазначаються у протоколі засідання Комісії.

Особа, щодо якої розглядається повідомлення, заявник або інша зацікавлена особа має право заявити обґрунтоване клопотання про відвід члена Комісії через конфлікт інтересів. Таке клопотання розглядається Комісією на засіданні до початку розгляду справи по суті. У разі задоволення відводу склад Комісії зменшується у порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті.

4. У разі заявлення відводу одному чи кільком членам Комісії або членам утвореного Комісією робочого органу на стадії розгляду конкретного повідомлення про порушення академічної доброчесності, кількість членів Комісії або членів утвореного нею робочого органу, які беруть участь у розгляді відповідного повідомлення, зменшується до наступної меншої непропорційної кількості членів відповідного органу шляхом виключення з її складу членів, щодо яких задоволено відвід.

У разі зменшення складу Комісії за наслідками задоволення відводу (відводів) кворум та кількість голосів, необхідних для прийняття рішення з конкретної справи, обчислюються від нового (зменшеного) складу Комісії. Кворум становить більшість від нового складу, а кваліфікований кворум, передбачений абзацом другим частини четвертої статті 26 цього Кодексу

(для рішень про позбавлення ступенів, звань, кваліфікаційних категорій), – дві третини від нового складу.

У разі зменшення складу робочого органу, утвореного Комісією для попереднього розгляду повідомлення або іншого завдання, за наслідками задоволення відводу (відводів) кворум такого органу обчислюється від її нового (зменшеного) складу. У разі якщо зменшений склад робочого органу становить менше трьох осіб, голова Комісії вживає заходів для доукомплектування робочого органу іншими членами Комісії, які не мають конфлікту інтересів у відповідній справі.

Зменшення складу Комісії чи робочого органу у порядку, передбаченому цією статтею, не може зупинити розгляд відповідного повідомлення про порушення академічної доброчесності. Розгляд повідомлення триває у новому (зменшеному) складі Комісії чи робочому органі за умови дотримання вимог щодо кворуму, передбачених цією статтею.

Відомості про задоволені відводи та зменшення складу Комісії чи робочого органу заносяться до протоколу засідання Комісії із зазначенням підстав задоволення відводу.

Стаття 28. Залучення внутрішніх та зовнішніх експертів до роботи Комісії

1. Під час розгляду конкретного повідомлення про порушення академічної доброчесності Комісія може залучати до своєї роботи на засіданні представників структурних підрозділів Університету (внутрішні експерти) та / або представників інших закладів вищої освіти та наукових установ (зовнішніх експертів).

Залучені експерти не входять до постійного складу Комісії та беруть участь у її засіданні з правом дорадчого голосу, без права участі у голосуванні з прийняття Комісією рішень.

2. Необхідність залучення до роботи Комісії внутрішніх та / або зовнішніх експертів визначається Комісією залежно від характеру порушення академічної доброчесності, яке є предметом повідомлення, та здійснюється в порядку, визначеному частинами третьою – п'ятою цієї статті.

3. Експерти, які залучаються до роботи Комісії, мають відповідати таким вимогам:

наявність наукового ступеня (для представників закладів вищої освіти та наукових установ);

стаж наукової, науково-педагогічної або педагогічної діяльності у відповідній установі – не менше 5 років;

відсутність встановлених фактів порушень академічної доброчесності;
відсутність реального або потенційного конфлікту інтересів стосовно особи, щодо якої розглядається повідомлення;

письмова згода на участь у засіданні Комісії та підписання зобов'язання про конфіденційність.

4. Представники структурних підрозділів Університету (внутрішні експерти) залучаються з-поза постійного складу членів Комісії залежно від характеру виявленого порушення академічної доброчесності та спеціалізації, на підставі подання голови Комісії, погодженого ректором Університету.

Конкретного представника визначає керівник відповідного структурного підрозділу.

5. У випадку прийняття рішення про залучення до роботи Комісії зовнішніх представників інших закладів освіти (наукових установ), останні залучаються у такому складі, залежно від категорії особи, стосовно якої розглядається повідомлення.

У разі якщо особою, щодо якої розглядається повідомлення, є здобувач вищої освіти, науковий, науково-педагогічний, педагогічний працівник Університету, – залучаються представники інших закладів вищої освіти.

У разі розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, що стосуються наукової діяльності, як зовнішні представники можуть залучатися представники Національної академії наук України, національних галузевих академій наук (Національної академії медичних наук України, Національної академії аграрних наук України, Національної академії педагогічних наук України, Національної академії мистецтв України, Національної академії правових наук України), а також науково-дослідних інститутів, що входять до складу зазначених академій.

Залучення зовнішніх експертів здійснюється Університетом шляхом офіційного звернення до установи, в якій працює (працювала) особа, що пропонується як експерт.

6. Секретар Комісії, за дорученням голови Комісії може складати та вести реєстр внутрішніх та зовнішніх експертів.

7. Експертні висновки залучених експертів обов'язково враховуються Комісією при прийнятті рішень з відповідної справи, що передбачає:

долучення висновків експертів до матеріалів справи;

оголошення змісту експертних висновків на засіданні Комісії при розгляді справи та відображення їх у протоколі засідання Комісії;

належне мотивування у рішенні Комісії щодо врахування або неврахування експертного висновку.

8. Неврахування Комісією експертного висновку допускається лише за наявності обґрунтованих підстав, які підлягають вмотивованому викладенню у тексті рішення Комісії.

9. У разі якщо експертні висновки, надані різними експертами, суперечать один одному, Комісія:

оцінює аргументацію кожного експертного висновку;

за необхідності призначає додаткову експертизу;

ухвалює рішення, обираючи між експертними висновками той, який є найбільш обґрунтованим, з вмотивованим викладенням підстав свого вибору в тексті рішення.

Стаття 29. Робочі органи Комісії

1. Для попереднього вивчення особливо складних справ, проведення аналітичних та методичних робіт, узагальнення практики Комісія може утворювати робочі групи з числа своїх членів.

2. Робоча група утворюється рішенням Комісії у складі не менше 3 (трьох) і не більше 5 (п'яти) членів Комісії. Робоча група обирає з-поміж себе голову і секретаря.

3. Робоча група здійснює попередній розгляд справи, готує проєкт рішення Комісії, проводить аналітичні дослідження. Рішення та рекомендації робочої групи мають дорадчий характер для Комісії.

4. Для розгляду повідомлень, що мають особливий характер (зокрема міждисциплінарний або вимагають значного обсягу експертних робіт), Комісії може утворити тимчасову підкомісію за участі залучених експертів. Регламент її роботи визначається рішенням Комісії.

5. У разі заявлення відводу одному чи кільком членам утвореної Комісією робочої групи (тимчасової підкомісії) кількість її членів зменшується до наступної меншої непропорційної кількості в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 27 цього Кодексу. Робоча група (тимчасова підкомісія) продовжує свою діяльність у зменшеному складі з урахуванням вимог щодо мінімальної чисельності, визначеної частиною другою цієї статті.

Стаття 30. Порядок прийняття рішень Комісією та введення їх в дію

1. Рішення Комісії приймаються голосуванням членів Комісії, присутніх на засіданні, за умови наявності кворуму. Голосування є відкритим, крім випадків, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

2. Рішення Комісії вважається прийнятим, якщо за нього проголосувала більшість від загального складу Комісії (не менше 14 голосів). У разі зменшення складу Комісії за наслідками задоволення відводу (відводів), передбаченого статтею 27 цього Кодексу, необхідна кількість голосів обчислюється від нового (зменшеного) складу Комісії.

3. Рішення Комісії про застосування санкцій у вигляді позбавлення наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого або педагогічного звання, кваліфікаційної категорії приймається кваліфікованою більшістю – двома третинами голосів від загального складу Комісії (не менше 17 голосів). У разі зменшення складу Комісії за наслідками задоволення відводу (відводів), необхідна кваліфікована більшість голосів обчислюється від нового (зменшеного) складу в порядку, визначеному статтею 27 цього Кодексу.

4. У разі рівності голосів «за» і «проти» рішення вважається неприйнятим. Голос голови Комісії не є вирішальним.

5. За рішенням Комісії, прийнятим простою більшістю голосів присутніх членів, голосування з конкретного питання може проводитися таємно (зокрема для забезпечення незалежності членів Комісії при особливо складних або резонансних справах).

6. Член Комісії, який голосував проти прийнятого рішення або утримався від голосування, має право подати свою окрему думку у письмовій формі. Окрема думка подається секретарю Комісії не пізніше ніж через 5 робочих днів з дня засідання, на якому було прийнято рішення, і додається до протоколу.

7. Рішення Комісії про застосування заходів реагування у вигляді притягнення особи до академічної відповідальності (зокрема позбавлення ступенів, звань, кваліфікаційних категорій, інших санкцій, передбачених цим Кодексом, за винятком виховних заходів реагування, що застосовуються до здобувачів освіти), затверджуються Вченою радою Університету у порядку, визначеному цим Кодексом та вводяться в дію наказом ректора Університету.

Затвердження Вченою радою Університету рішень Комісії не є переглядом цих рішень по суті і не може відмінити встановленого Комісією факту порушення академічної доброчесності.

8. Не пізніше ніж через 10 (десять) робочих днів з дня прийняття рішення Комісії голова Комісії направляє рішення Комісії разом з протоколом засідання та матеріалами справи на затвердження Вченій раді Університету.

Вчена рада Університету розглядає рішення Комісії на найближчому черговому засіданні. На засіданні Вченої ради голова Комісії (або інший член

Комісії за дорученням голови) доповідає про ухвалене Комісією рішення, відповідає на запитання членів Вченої ради.

9. За результатами розгляду матеріалів, наданих Комісією, Вчена рада Університету ухвалює одне з таких рішень:

- 1) про затвердження рішення Комісії;
- 2) про повернення рішення Комісії на повторний розгляд.

10. Рішення Вченої ради Університету про затвердження рішення Комісії ухвалюється у випадку, якщо воно прийняте з дотриманням процедури і не містить очевидних помилок.

11. Рішення Вченої ради Університету про повернення рішення Комісії на повторний розгляд ухвалюється у випадку наявності формальних підстав, зокрема, істотних процедурних порушень, виявлених на стадії розгляду Комісією, нових обставин, що виникли або стали відомі після прийняття Комісією рішення, формальних дефектів рішення (неточностей, протиріч, помилок у визначенні особи, виду порушення, санкцій тощо).

У разі повернення рішення на повторний розгляд Вчена рада Університету зазначає у своєму рішенні підстави повернення. Комісія повторно розглядає справу не пізніше ніж через 30 (тридцять) календарних днів з дня отримання відповідного рішення Вченої ради Університету.

12. Затверджене Вченою радою Університету рішення Комісії набирає чинності з дня його затвердження. На виконання затвердженого рішення Комісії ректор Університету видає наказ (наказ про звільнення працівника, наказ про відрахування здобувача освіти, наказ про позбавлення стипендії, наказ про позбавлення нагород Університету тощо) у порядку, визначеному законодавством.

13. Рішення Комісії про застосування виховних заходів реагування до здобувачів освіти (відвідування тематичних занять, усне або письмове попередження, повторне виконання навчального завдання) набирають чинності з дня їх прийняття Комісією, без затвердження Вченою радою Університету, й виконуються безпосередньо.

Стаття 31. Документування діяльності Комісії та архівація

1. Секретар Комісії забезпечує ведення таких документів Комісії: протоколи засідань Комісії та прийнятих Комісією рішень;

Журнал засідань Комісії – електронний документ із записами про дату, режим проведення, склад присутніх, порядок денний кожного засідання Комісії;

Журнал обліку повідомлень про порушення академічної доброчесності – з реквізитами повідомлень, відомостями про осіб, рухом справи;

Реєстр встановлених фактів порушень академічної доброчесності – з відомостями про прийняті рішення, застосовані заходи реагування і строки їх дії;

Реєстр експертів – з контактними даними, ступенями, званнями експертів (за потреби);

архів справ – електронний та паперовий (за потреби), з повним комплектом матеріалів кожної справи.

2. Реєстр встановлених фактів порушень академічної доброчесності (далі – Реєстр) є документом, що складається ведеться в електронній формі та містить облік встановлених фактів порушень академічної доброчесності в Університеті.

Реєстр ведеться Комісією і містить такі відомості про кожний встановлений факт порушення:

дата і номер рішення Комісії (уповноваженої особи з питань академічної доброчесності);

відомості про особу, стосовно якої встановлено факт порушення (прізвище, ім'я, по батькові; статус – працівник, здобувач освіти, вступник, експерт, із зазначенням посади чи рівня освіти);

вид порушення академічної доброчесності;

стисла інформація про обставини вчинення порушення;

застосовані заходи реагування (санкції) та строк їх дії;

відомості про оскарження рішення та результати оскарження (за наявності);

відомості про фактичне виконання рішення.

Ведення Реєстру здійснюється з метою:

забезпечення виконання санкцій із встановленим строком дії;

перевірки виконання обмежень при призначенні на керівні посади Університету;

перевірки на наявність встановлених фактів порушень академічної доброчесності щодо кандидатів на посади наукових, науково-педагогічних, педагогічних працівників Університету;

підготовки аналітичних та статистичних матеріалів для Вченої ради Університету та ректора;

обміну інформацією з Реєстром суб'єктів академічної діяльності, до яких застосовано санкції за порушення академічної доброчесності, що ведеться центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Доступ до інформації, що міститься у Реєстрі мають: голова, заступник голови, члени і секретар Комісії; ректор Університету та визначені ним посадові особи; інші особи у визначених цим Кодексом випадках.

Обробка персональних даних, які містяться у Реєстрі, здійснюється з дотриманням законодавства про захист персональних даних.

3. Документи Комісії зберігаються відповідно до законодавства про архівну справу: матеріали справ – не менше 10 (десяти) років з дня прийняття остаточного рішення; матеріали справ із застосованими санкціями у вигляді позбавлення ступенів, звань – безстроково.

4. Доступ до документів Комісії надається у порядку, визначеному цим Кодексом, з дотриманням законодавства про захист персональних даних та про доступ до публічної інформації.

Стаття 32. Взаємодія Комісії з іншими органами та установами

1. Комісія взаємодіє з Вченою радою Університету на засадах підзвітності і конструктивного співробітництва, в межах таких форм: подання Комісією щорічного звіту про свою діяльність; направлення рішень Комісії на затвердження Вченою радою Університету у визначених випадках; інформування Вченої ради Університету про системні проблеми у сфері академічної доброчесності; внесення пропозицій щодо вдосконалення локальних нормативних актів Університету; залучення членів Комісії як експертів до робочих груп Вченої ради Університету.

2. Комісія взаємодіє з ректором та адміністрацією Університету на засадах розмежування повноважень. Ректор: видає накази на виконання рішень Комісії; забезпечує організаційно-ресурсне функціонування Комісії (приміщення, технічні засоби, підтримку в сфері діловодства); погоджує перелік структурних підрозділів Університету, представники яких залучаються до роботи Комісії. Ректор не має права давати Комісії чи її окремим членам вказівки щодо розгляду конкретних повідомлень про порушення академічної доброчесності, впливати на встановлення Комісією фактів та зміст рішень, що приймаються Комісією у межах її компетенції.

3. Комісія забезпечує взаємодію Університету з Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти, Міністерством освіти і науки України, іншими державними органами у питаннях академічної доброчесності, зокрема: подає інформацію до Реєстру суб'єктів академічної діяльності, до яких застосовано санкції за порушення академічної доброчесності, що ведеться центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки; здійснює перевірку наявності у претендентів на посади

Університету встановлених фактів порушень академічної доброчесності з використанням такого Реєстру; інформує Національне агентство про істотні факти порушень академічної доброчесності у випадках, передбачених законодавством.

4. У разі виявлення під час розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності ознак кримінального правопорушення (зокрема надання чи отримання неправомірної вигоди, підроблення документів) Комісія через ректора Університету повідомляє про це правоохоронні органи у порядку, визначеному законодавством.

5. Комісія спрямовує зусилля на підтримку та розвиток міжнародної співпраці Університету у сфері академічної доброчесності, зокрема: бере участь у заходах Європейської мережі академічної доброчесності (ENAI), Європейської асоціації університетів (EUA), Магістерського альянсу академічної доброчесності та інших міжнародних організацій; обмінюється досвідом з аналогічними органами провідних університетів світу; запрошує іноземних експертів до участі у засіданнях Комісії; направляє членів Комісії для участі у міжнародних навчальних заходах та конференціях у сфері академічної доброчесності.

Стаття 33. Уповноважена особа з питань академічної доброчесності Університету

1. Уповноважена особа з питань академічної доброчесності Університету (далі – уповноважена особа) призначається наказом ректора Університету з числа наукових, науково-педагогічних або педагогічних працівників Університету за погодженням із Вченою радою Університету.

Уповноважена особа здійснює свої повноваження на громадських засадах, поєднуючи їх із виконанням основних посадових обов'язків в Університеті. Обсяг роботи уповноваженої особи враховується у індивідуальному плані роботи науково-педагогічного працівника у порядку, визначеному Положенням про планування й облік навчальної роботи і основних видів методичної, наукової, організаційної роботи науково-педагогічних працівників.

2. На посаду уповноваженої особи може бути призначено особу, яка відповідає таким вимогам:

наявність наукового ступеня доктора філософії (кандидата наук) або доктора наук;

стаж науково-педагогічної або наукової діяльності – не менше 7 (семи) років, з них не менше 3 (трьох) років в Університеті;

наявність публікацій у сфері академічної доброчесності та / або підтвердженого навчання з академічної доброчесності або письмового зобов'язання пройти таке навчання протягом 1 (одного) року з дня призначення;

відповідність репутаційним вимогам, передбаченим частиною четвертою статті 22 цього Кодексу;

відсутність обмежень, передбачених частиною шостою статті 22 цього Кодексу.

Уповноважена особа не може бути одночасно членом Комісії чи уповноваженою особою структурного підрозділу.

3. Строк повноважень уповноваженої особи становить 4 (чотири) роки з правом повторного призначення не більше двох строків поспіль.

4. До компетенції уповноваженої особи належить розгляд повідомлень про порушення академічної доброчесності, що не належать до виключної компетенції Комісії та до компетенції уповноважених осіб структурних підрозділів, визначеної статтею 19 цього Кодексу зокрема:

повідомлень міжфакультетського характеру (коли порушення стосується кількох структурних підрозділів Університету одночасно);

повідомлень в Університеті в цілому (зокрема щодо інституційних порушень академічної доброчесності в Університеті);

повідомлень, переданих їй Комісією в порядку, визначеному цим Кодексом;

методичного забезпечення працівників Університету та уповноважених осіб структурних підрозділів у питаннях реагування на ознаки порушень академічної доброчесності;

консультування суб'єктів академічної діяльності Університету з питань академічної доброчесності;

звітування перед Комісією про свою діяльність – не рідше одного разу на рік.

5. Уповноважена особа не встановлює фактів серйозних порушень академічної доброчесності, що належать до виключної компетенції Комісії. Такі повідомлення уповноважена особа невідкладно передає Комісії.

Стаття 34. Уповноважені особи структурних підрозділів Університету

1. У кожному структурному підрозділі Університету (факультеті, інших структурних підрозділах, що здійснюють освітню чи наукову діяльність) діє уповноважена особа з питань академічної доброчесності відповідного структурного підрозділу.

Уповноважена особа структурного підрозділу призначається наказом ректора Університету за поданням вченої ради відповідного структурного підрозділу або керівника такого підрозділу (за відсутності в його структурі вченої ради), строком на чотири роки з числа наукових, науково-педагогічних або педагогічних працівників такого підрозділу.

Уповноважена особа структурного підрозділу здійснює свої повноваження на громадських засадах, поєднуючи їх із виконанням основних посадових обов'язків в Університеті. Обсяг роботи уповноваженої особи структурного підрозділу враховується у індивідуальному плані роботи науково-педагогічного працівника у порядку, визначеному Положенням про планування й облік навчальної роботи і основних видів методичної, наукової, організаційної роботи науково-педагогічних працівників.

2. На посаду уповноваженої особи структурного підрозділу може бути призначено особу, яка відповідає таким вимогам:

наявність наукового ступеня;

стаж наукової, науково-педагогічної або педагогічної діяльності – не менше 5 років, з них не менше 2 років у відповідному структурному підрозділі Університету;

наявність публікацій у сфері академічної доброчесності та / або підтвердженого навчання з академічної доброчесності або письмового зобов'язання пройти таке навчання протягом 1 (одного) року з дня призначення;

бездоганна академічна репутація;

відсутність обмежень, передбачених частиною шостою статті 22 цього Кодексу.

Уповноважена особа структурного підрозділу не може одночасно бути членом Комісії, уповноваженою особою Університету, керівником відповідного структурного підрозділу або завідувачем кафедри.

3. До компетенції уповноваженої особи структурного підрозділу належить розгляд повідомлень про порушення академічної доброчесності у відповідному структурному підрозділі, що не належать до виключної компетенції Комісії, відповідно до статті 19 цього Кодексу, зокрема:

повідомлень про порушення академічної доброчесності здобувачами освіти відповідного структурного підрозділу, що передбачають застосування заходів реагування виховного характеру (відвідування тематичних занять з академічної доброчесності та академічного письма, усне або письмове попередження, повторне виконання навчального завдання), позбавлення академічної стипендії, повторне проходження освітнього компонента або оцінювання, відрахування здобувача освіти (крім випадків, коли підставою

для відрахування є порушення, що належать до виключної компетенції Комісії);

повідомлень, переданих їй науково-педагогічним (педагогічним) працівником у разі системного характеру порушень (понад два у поточному семестрі за однією навчальною дисципліною) або у разі виникнення конфлікту інтересів між здобувачем освіти і науково-педагогічним (педагогічним) працівником, який виявив факт порушення академічної доброчесності;

інших повідомлень у межах структурного підрозділу, що не належать до виключної компетенції Комісії;

4. Уповноважена особа структурного підрозділу здійснює свою діяльність на засадах незалежності, об'єктивності, конфіденційності, неупередженості, презумпції академічної доброчесності.

5. У разі виявлення під час розгляду повідомлення обставин, що зумовлюють приналежність справи до виключної компетенції Комісії, уповноважена особа структурного підрозділу невідкладно передає матеріали Комісії з повідомленням про це особи, щодо якої подане повідомлення, та заявника.

Стаття 35. Порядок діяльності уповноваженої особи та уповноваженої особи структурного підрозділу

1. Уповноважена особа та уповноважена особа структурного підрозділу розглядають повідомлення у спрощеному порядку:

знайомляться з матеріалами повідомлення;

отримують пояснення особи, щодо якої подане повідомлення (її батьків чи законних представників – для неповнолітніх);

пояснення викладача, заявника (за потреби);

приймають рішення про встановлення (відсутність) факту порушення академічної доброчесності та про застосування заходів реагування виховного характеру.

2. Рішення уповноваженої особи (уповноваженої особи структурного підрозділу) оформляється у письмовій формі, доводиться до відома особи, стосовно якої воно прийняте, та фіксується у Реєстрі встановлених фактів порушень академічної доброчесності.

3. Особа, стосовно якої прийняте рішення уповноваженої особи (уповноваженої особи структурного підрозділу), має право оскаржити його до Апеляційної палати в порядку, встановленому статтею 36 цього Кодексу.

4. Уповноважена особа і уповноважена особа структурного підрозділу доповідають Комісії про свою діяльність не рідше одного разу на рік. У доповіді зазначається: кількість і види розглянутих повідомлень; прийняті рішення; виявлені тенденції; проблемні питання.

5. Повноваження уповноваженої особи та уповноваженої особи структурного підрозділу припиняються:

із закінченням строку повноважень;

на її прохання у будь-який час;

у разі припинення її трудових відносин з Університетом;

за рішенням ректора Університету, погодженим з Вченою радою Університету (для уповноваженої особи Університету) або з вченою радою відповідного структурного підрозділу (для уповноваженої особи структурного підрозділу) – у разі неналежного виконання нею своїх обов'язків, встановлення факту порушення академічної доброчесності самою уповноваженою особою, інших обставин, що роблять подальше виконання нею обов'язків неможливим.

Стаття 36. Оскарження рішень Комісії та уповноважених осіб з питань академічної доброчесності

1. Право на оскарження та перегляд рішень, ухвалених Комісією та / або уповноваженими особами з питань академічної доброчесності мають:

1) особа, стосовно якої прийнято рішення, – щодо будь-якого рішення, яке прямо її стосується;

2) заявник – щодо рішення про відмову у прийнятті повідомлення до розгляду, а також про відсутність порушення академічної доброчесності.

2. Внутрішнє оскарження рішень Комісії та / або уповноважених осіб з питань академічної доброчесності здійснюється до Апеляційної палати Університету з питань академічної доброчесності (далі – Апеляційна палата), що утворюється Вченою радою Університету на строк повноважень Комісії відповідного скликання.

Чисельний склад Апеляційної палати становить 7 (сім) членів.

До складу Апеляційної палати входять авторитетні наукові та науково-педагогічні працівники Університету, які мають науковий ступінь, стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 10 років, бездоганну академічну та професійну репутацію.

До складу Апеляційної палати не можуть бути включені члени Комісії чинного або попереднього скликання, уповноважена особа, уповноважені

особи структурних підрозділів, ректор Університету, проректори, декани / факультетів / завідувачі кафедр.

Апеляційна палата обирається Вченою радою Університету у порядку, аналогічному до обрання членів Комісії, встановленому статтями 21 та 22 цього Кодексу, з урахуванням наведених у частині другій цієї статті особливостей.

Голова, заступник голови, секретар Апеляційної палати обираються на її першому засіданні.

3. Апеляційна скарга на рішення Комісії та / або уповноважених осіб з питань академічної доброчесності подається протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня його прийняття.

Особа, яке є суб'єктом оскарження рішення, визначеним у частині першій цієї статті, якій рішення не було вручено (направлено) в день його прийняття, має право на поновлення строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня фактичного вручення (направлення) такого рішення.

4. Апеляційна скарга подається у письмовій або електронній формі та має містити:

- відомості про скаржника;
- відомості про рішення, що є об'єктом оскарження;
- обґрунтування підстав оскарження рішення;
- посилання на докази, якими скаржник обґрунтовує свою незгоду із ухваленим рішенням;
- клопотання скаржника.

До апеляційної скарги додаються копії оскаржуваного рішення, інших документів, що обґрунтовують позицію скаржника.

5. Подання апеляційної скарги не зупиняє виконання оскаржуваного рішення, крім випадків, коли Апеляційна палата за обґрунтованим клопотанням скаржника прийме рішення про зупинення його виконання.

6. Апеляційна палата розглядає апеляційну скаргу у строк, що не перевищує 30 (тридцяти) календарних днів з дня її надходження. У виняткових випадках цей строк може бути продовжений рішенням голови Апеляційної палати, але не більш як на 15 (п'ятнадцять) календарних днів.

Розгляд апеляційної скарги здійснюється на засіданні Апеляційної палати за участі:

- скаржника та / або його представника;
- представника Комісії (у випадку оскарження рішення Комісії) або уповноваженої особи з питань академічної доброчесності (у випадку оскарження рішення уповноваженої особи);

особи, стосовно якої прийняте оскаржуване рішення (якщо вона не є скаржником);

залучених експертів (за потреби).

7. За результатами розгляду апеляції Апеляційна палата може ухвалити одне з рішень:

1) залишити оскаржуване рішення без змін, а апеляційну скаргу – без задоволення;

2) скасувати оскаржуване рішення повністю або частково, з ухваленням нового рішення;

3) змінити оскаржуване рішення;

4) повернути справу на новий розгляд до Комісії або уповноваженої особи з питань академічної доброчесності.

Рішення Апеляційної палати приймається простою більшістю голосів від загального складу комісії та оформляється протоколом.

Рішення Апеляційної палати набирає чинності з дня його прийняття та повідомляється сторонам у строк не пізніше 5 (п'яти) робочих днів.

У разі заявлення відводу одному чи кільком членам Апеляційної палати застосовується правила, передбачені статтею 27 цього Кодексу, з відповідним перерахунком кворуму від нового складу Апеляційної палати.

8. Особливості оскарження рішень Комісії про позбавлення наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого або педагогічного звання, кваліфікаційної категорії визначаються Законом України «Про академічну доброчесність», порядком, затвердженим Кабінетом Міністрів України, а також цим Кодексом у частині, що не суперечить Закону та такому порядку.

9. Особа, незадоволена рішенням Комісії (уповноваженої особи з питань академічної доброчесності) або Апеляційної палати, має право оскаржити таке рішення до суду в порядку, визначеному законодавством.

Право на звернення до суду не залежить від використання особою права на внутрішнє оскарження.

РОЗДІЛ V. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Стаття 37. Порухення академічної доброчесності

1. Порухенням академічної доброчесності є дія чи бездіяльність суб'єкта академічної діяльності, передбачена Законом України «Про академічну доброчесність» та цим Кодексом.

2. Порухення академічної доброчесності може характеризуватися однією чи кількома з таких ознак:

1) обман – свідоме (умисне) надання чи оприлюднення будь-якої неправдивої інформації про себе (інших осіб) чи про результати своєї (інших осіб) академічної діяльності;

2) несправедливість, що виявляється у вчиненні однієї чи кількох таких дій:

порушення принципу рівності, зокрема шляхом упередженого та / або дискримінаційного ставлення до іншого учасника освітнього процесу, вченого;

упереджене оцінювання результатів академічної діяльності;

застосування виду академічної відповідальності, що не відповідає змісту та рівню (значущості) вчиненого порушення академічної доброчесності;

надання або отримання незаслуженої переваги;

3) бездіяльність, неприйняття (несвоєчасне прийняття) рішень, невиконання (несвоєчасне виконання), свідоме порушення своїх обов'язків, визначених законодавством, локальними нормативними актами Університету;

4) привласнення результатів інтелектуальної діяльності іншої особи (інших осіб).

3. Суб'єкт академічної діяльності вважається таким, що допустив порушення академічної доброчесності, лише у разі встановлення такого факту відповідно до процедур, визначених Законом України «Про академічну доброчесність» та цим Кодексом.

4. Встановлення факту порушення академічної доброчесності є виключним повноваженням Комісії або уповноважених осіб з питань академічної доброчесності.

Стаття 38. Види порушень академічної доброчесності

1. Видами порушень академічної доброчесності в Університеті визнаються:

- 1) відчуження авторства;
- 2) академічний плагіат;
- 3) приписування авторства;
- 4) самоплагіат;
- 5) фабрикація;
- 6) фальсифікація;

7) недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом;

8) недоброчесне оцінювання;

9) несамотійне виконання завдання;

10) недозволена допомога;

11) академічний саботаж;

12) схиляння до порушення академічної доброчесності;

13) інституційні порушення академічної доброчесності.

2. Інші види порушень академічної доброчесності можуть визначатися чинним законодавством України та локальними нормативними актами Університету.

Стаття 39. Заходи реагування на порушення академічної доброчесності

1. Заходами реагування на порушення академічної доброчесності є:

1) виховні заходи;

2) притягнення до академічної та / або дисциплінарної відповідальності;

3) реагування на порушення академічної доброчесності при проведенні конкурсів;

4) інституційні заходи реагування.

2. Рішення про застосування заходів реагування на порушення академічної доброчесності ухвалює Комісія або уповноважені особи з питань академічної доброчесності, в межах встановленої компетенції.

3. У випадку наявності в діях (бездіяльності) суб'єкт академічної діяльності порушення академічної доброчесності ознак діяння, за вчинення якого настає кримінальна, адміністративна або цивільна відповідальність, Університет здійснює заходи стосовно повідомлення про відповідні факти компетентних органів державної влади.

Стаття 40. Принципи та основні правила, реагування на порушення академічної доброчесності

1. Основними принципами реагування на порушення академічної доброчесності в Університеті є:

обов'язковість і своєчасність реагування;

неупереджене (недискримінаційне) ставлення до осіб, стосовно яких надійшло повідомлення про можливе порушення ними академічної доброчесності;

обов'язковість встановлення вини особи у вчиненні нею порушення академічної доброчесності;

співмірність порушення і заходів реагування (відповідальності);

притягнення до академічної відповідальності виключно за діяння (дії чи бездіяльність), які на момент їх вчинення порушували встановлені вимоги чи заборони;

прозорість процедур розгляду повідомлень про порушення академічної доброчесності, визначення заходів реагування на встановлені порушення.

2. За дії (бездіяльність), які визначені цим Кодексом як порушення академічної доброчесності, особа може бути притягнута також до інших видів відповідальності на підставах та в порядку, визначених Кодексом.

Відсутність судового рішення або рішення іншого уповноваженого органу щодо притягнення особи до іншого виду відповідальності не є перешкодою для розгляду питання щодо порушення особою академічної доброчесності відповідно до цього Кодексу та притягнення винної особи до академічної та / або дисциплінарної відповідальності.

Стаття 41. Академічна відповідальність

1. Академічна відповідальність є заходом забезпечення академічної доброчесності, що полягає у застосуванні до особи, яка вчинила порушення академічної доброчесності, санкцій, визначених цим Кодексом або спеціальними законами у сфері освіти і науки.

2. Особа притягається до академічної відповідальності виключно у разі встановлення факту вчинення нею порушення академічної доброчесності

Встановлення факту вчинення особою порушення академічної доброчесності та притягнення такої особи до академічної відповідальності здійснюються відповідно до процедур, визначених цим Законом та внутрішніми актами

3. До академічної відповідальності може бути притягнута особа, яка на час вчинення нею порушення академічної доброчесності досягла 14-річного віку.

Стаття 42. Санкції за порушення академічної доброчесності

1. Санкція за порушення академічної доброчесності – це захід впливу на фізичну особу, яка вчинила порушення академічної доброчесності.

До особи, яка порушила академічну доброчесність, може бути застосовано одну або декілька санкцій, визначених цим Кодексом для окремих видів порушень.

Конкретна санкція (санкції) визначається Комісією (уповноваженою особою з питань академічної доброчесності) з урахуванням характеру і наслідків порушення, ступеня вини особи, обставин вчинення порушення, повторності, наявності пом'якшувальних або обтяжуючих обставин, з дотриманням принципу співмірності (пропорційності).

2. Санкціями за порушення академічної доброчесності, що можуть застосовуватися до наукового, науково-педагогічного, педагогічного працівника Університету є:

1) заходи у межах притягнення до академічної відповідальності:

виключення зі складу вченої ради, інших колегіальних органів управління Університету та його структурних підрозділів, з позбавленням права бути членом відповідного органу на строк від одного до трьох років;

позбавлення права участі в атестації здобувачів ступеня вищої освіти, наукового (освітньо-творчого) ступеня на строк від одного до трьох років;

позбавлення права брати участь у конкурсах щодо отримання грантів, участі у програмах академічної мобільності на строк від одного до трьох років;

позбавлення права бути науковим керівником, творчим керівником, науковим консультантом здобувачів вищої освіти (здобувачів ступеня доктора наук) на строк від одного до трьох років;

позбавлення права бути керівником та / або відповідальним виконавцем наукових досліджень та / або наукових проектів на строк від одного до трьох років;

заборона претендувати на присвоєння вченого звання на строк від одного до трьох років;

виключення зі складу редакційної колегії наукового видання, заснованого Університетом, з позбавленням права бути членом редакційної колегії (редакційних колегій) на строк від одного до трьох років;

відрахування здобувача наукового ступеня;

позбавлення ступеня вищої освіти та відповідної кваліфікації (кваліфікацій);

позбавлення наукового ступеня;

позбавлення вченого звання;

позбавлення нагород, відзнак, почесних звань, присуджених (присвоєних) Університетом;

2) заходи в межах притягнення до дисциплінарної відповідальності:

догана;
звільнення з Університету.

3. Науковий, науково-педагогічний, педагогічний працівник, якого притягнуто до академічної відповідальності, протягом одного року з дня набрання чинності рішенням Комісії або уповноваженої особи з питань академічної доброчесності про встановлення факту порушення ним академічної доброчесності не може подавати документи на присвоєння йому вченого звання.

4. Санкціями за порушення академічної доброчесності, що можуть застосовуватися до здобувачів освіти Університету є:

1) виховні заходи реагування:

відвідування тематичних занять (урок, лекція, курс, тренінг тощо) з академічної доброчесності та / або академічного письма;

усне попередження про необхідність дотримання академічної доброчесності та можливе притягнення до академічної відповідальності;

письмове попередження про необхідність дотримання академічної доброчесності та можливе притягнення до академічної відповідальності;

повторне виконання завдання;

2) заходи в межах притягнення до дисциплінарної відповідальності:

повторне проходження (виконання) відповідного освітнього компонента освітньої програми;

повторне проходження оцінювання (включаючи підсумкове оцінювання або атестацію);

позбавлення права брати участь у конкурсах щодо отримання стипендій, грантів, участі у програмах академічної мобільності на строк від одного до трьох років;

відрахування з числа осіб, які здобувають освіту за державним чи регіональним замовленням;

позбавлення пільг з оплати навчання та / або інших пільг, наданих Університетом, на строк від одного до трьох років;

позбавлення академічної стипендії на строк до одного навчального року;

виключення зі складу вченої ради з позбавленням права бути членом вченої ради на строк від одного до трьох років;

відрахування здобувача вищої освіти (крім осіб з особливими освітніми потребами).

5. У разі встановлення факту академічного плагіату, фабрикації чи фальсифікації у кваліфікаційній роботі, на підставі якої особі присуджено

ступінь вищої освіти, така особа позбавляється відповідного ступеня вищої освіти у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

6. Санкції за порушення академічної доброчесності, що застосовуються до вступників, учасників конкурсів:

припинення участі у конкурсі;

скасування рішення про результати конкурсу (в частині, що стосується особи, яка вчинила порушення академічної доброчесності).

7. Особа, яка бере участь у проведенні вступного випробування, конкурсу, зокрема є членом приймальної комісії, організаційного комітету, конкурсної комісії, журі тощо, та вчинила порушення академічної доброчесності, виводиться зі складу відповідного органу та відсторонюється від участі у проведенні такого вступного випробування, конкурсу.

8. Виключний перелік санкцій за конкретні порушення академічної доброчесності встановлюється цим Кодексом, умовами конкурсу.

Забороняється встановлювати різні санкції залежно від громадянства особи, джерела фінансування навчання здобувача освіти або ознак, передбачених законодавством у сфері запобігання та протидії дискримінації.

Стаття 43. Обставини, що пом'якшують відповідальність за порушення академічної доброчесності

1. Обставинами, що пом'якшують відповідальність за порушення академічної доброчесності, зокрема є:

вчинення порушення вперше;

добровільне визнання особою факту вчинення порушення до його встановлення уповноваженим органом;

дійове каяття особи, спрямоване на усунення або пом'якшення наслідків порушення (повне розкриття використаних джерел, виправлення академічного твору, публічне визнання помилки тощо);

незначність наслідків порушення;

вчинення порушення внаслідок збігу тяжких особистих, сімейних, медичних обставин;

молодий вік порушника (до досягнення повноліття);

сприяння розгляду повідомлення про порушення.

2. При визначенні санкції Комісія (уповноважена особа з питань академічної доброчесності) може визнати такими, що її пом'якшують, і інші обставини, не зазначені в частині першій цієї статті.

Стаття 44. Обставини, що обтяжують відповідальність за порушення академічної доброчесності

1. Обставинами, що обтяжують відповідальність за порушення академічної доброчесності, зокрема є:

повторне вчинення порушення академічної доброчесності протягом одного року з дня встановлення попереднього факту порушення;

вчинення порушення групою осіб за попередньою змовою;

вчинення порушення з використанням службового становища або зловживання довірою;

вчинення порушення науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником щодо здобувача освіти;

вчинення порушення з корисливих мотивів;

тяжкі наслідки порушення (зокрема значне спотворення наукових результатів, які стали підставою для прийняття управлінських рішень, шкода діловій репутації Університету);

приховування доказів порушення;

перешкоджання розгляду повідомлення;

повторне порушення академічної доброчесності особою, до якої раніше застосовувалася санкція у вигляді усного або письмового попередження.

2. При визначенні санкції Комісія (уповноважена особа з питань академічної доброчесності) не може визнати такими, що його обтяжують, обставини, не зазначені в частині першій цієї статті.

Стаття 45. Відчуження авторства

1. Відчуження авторства – це передача автором (авторами) створеного ним (ними) на замовлення або без такого замовлення, платно чи безоплатно, академічного твору (його частини) іншій особі та подальше оприлюднення такого академічного твору (його частини) із зазначенням як автора особи, яка не є його (її) автором.

Авторство вважається відчуженим з моменту оприлюднення академічного твору (його частини) під іменем особи, яка не є його (її) автором.

2. Відчуження авторства, вчинене науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою звільнення із Університету відповідно до пункту 7 частини першої статті 41 Кодексу законів про працю України, з позбавленням наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого звання, кваліфікаційної категорії, нагород, відзнак,

почесних звань, присуджених (присвоєних) Університетом на підставі відповідного академічного твору;

3. Відчуження авторства кваліфікаційної роботи, вчинене здобувачем освіти Університету, тягне за собою відрахування із Університету.

4. Відчуження авторства іншого академічного твору (його частини), окрім кваліфікаційної роботи, вчинене здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

повторне виконання завдання;

повторне проходження відповідного освітнього компонента;

інші заходи академічної відповідальності, передбачені цим Кодексом, з урахуванням характеру та наслідків порушення.

Стаття 46. Академічний плагіат

1. Академічний плагіат – це оприлюднення (частково або повністю) наукового (творчого) результату, отриманого іншою особою (іншими особами), як результату власної академічної діяльності та / або відтворення в академічному творі чи навчальній роботі (частково або повністю) раніше оприлюдненого (опублікованого) твору (навчальної роботи) іншого автора (інших авторів) без посилання на відповідне джерело інформації та / або його (її) автора (авторів) (за наявності інформації про автора/авторів), та / або оприлюднення в академічному творі (навчальній роботі) перекладу іншомовного твору (його частини) без зазначення автора (авторів) перекладеного твору.

2. У разі встановлення факту наявності академічного плагіату в оприлюдненому академічному творі такий академічний твір підлягає відкликанню.

3. Академічний плагіат, вчинений науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення наукового ступеня, ступеня вищої освіти, **вченого звання**, кваліфікаційної категорії (у разі присудження їх на підставі академічного твору з плагіатом);

позбавлення права участі в атестації здобувачів ступенів на строк від одного до трьох років;

позбавлення права бути науковим керівником (консультантом) на строк від одного до трьох років;

позбавлення права брати участь у конкурсах щодо отримання грантів, участі у програмах академічної мобільності на строк від одного до трьох років;

виключення зі складу вченої ради, редакційних колегій з позбавленням права бути членом на строк від одного до трьох років;

догана;

звільнення з Університету (за повторного чи особливо тяжкого порушення, а також у випадку вчинення академічного плагіату внаслідок відчуження авторства).

4. Академічний плагіат, вчинений здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення ступеня вищої освіти (у разі його присудження на підставі кваліфікаційної роботи, що містить академічний плагіат);

відрахування здобувача наукового ступеня;

відрахування здобувача вищої освіти (з урахуванням обсягу плагіату та значущості академічного твору (навчальної роботи), зокрема, у разі вчинення академічного плагіату внаслідок відчуження авторства на кваліфікаційну роботу);

повторне виконання завдання;

повторне проходження освітнього компонента або оцінювання;

позбавлення академічної стипендії;

попередження.

Стаття 47. Приписування авторства

1. Приписування авторства – це оприлюднення твору, серед авторів якого зазначена особа, яка не брала участі у його створенні.

2. У разі встановлення факту приписування авторства в оприлюдненому академічному творі такий академічний твір відкликається видавцем.

3. Приписування авторства, вчинене науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого звання, кваліфікаційної категорії (у разі присудження їх на підставі академічного твору з приписуванням авторства);

виключення зі складу вченої ради, редакційних колегій;

заборона претендувати на присвоєння вченого (педагогічного) звання на строк від одного до трьох років;

догана;
звільнення з Університету (за повторного чи особливо тяжкого порушення).

4. Приписування авторства, вчинене здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення ступеня вищої освіти (у разі його присудження на підставі такого твору);

відрахування здобувача наукового ступеня;

повторне виконання завдання;

попередження;

інші заходи реагування з урахуванням характеру порушення.

5. Особа, яка не брала участі у створенні академічного твору, але зазначена серед його авторів, не вважається такою, що вчинила порушення академічної доброчесності, якщо включення її до складу авторів було здійснено без її відома.

Стаття 48. Самоплагіат

1. Самоплагіат – це оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів без зазначення інформації про джерело попереднього оприлюднення.

Не вважається самоплагіатом оприлюднення в дисертації на здобуття наукового ступеня раніше опублікованих власних наукових результатів без зазначення інформації про джерело попереднього оприлюднення.

2. Особа притягається до академічної відповідальності за самоплагіат, якщо його вчинено з метою досягнення кількісних показників, необхідних для проходження атестації, підтвердження (присвоєння, присудження) кваліфікації, присудження наукового ступеня, присвоєння вченого звання, призначення на посаду, звітування про результати наукової (освітньої) діяльності, а також у разі наведення у звітах про виконання освітніх, наукових, науково-технічних (інноваційних) проектів результатів, що були опубліковані раніше, як таких, що отримані при виконанні відповідних проектів, під час проведення конкурсів у сфері освіти і науки.

3. У разі встановлення факту самоплагіату в науковій статті така наукова стаття відкликається та не враховується для цілей присудження наукового ступеня, присвоєння вченого звання, кваліфікаційної категорії, під час оцінювання результатів наукової та науково-педагогічної діяльності.

У разі виявлення у звіті про виконання наукового проекту наукових результатів, що були оприлюднені раніше, до початку його виконання, які

подаються як результати виконання цього проекту, замовник проекту може визнати цей проект невиконаним або виконаним частково

4. Самоплагіат, вчинений науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, окрім заходів, передбачених частиною третьою цієї статті, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення права участі в атестації здобувачів ступенів на строк від одного до трьох років;

виключення зі складу вченої ради, редакційних колегій з позбавленням права бути членом на строк від одного до трьох років;

позбавлення права брати участь у конкурсах щодо отримання грантів на строк від одного до трьох років;

догана.

5. Самоплагіат, вчинений здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

відрахування здобувача наукового ступеня;

повторне виконання завдання;

попередження;

інші заходи реагування з урахуванням обсягу та значущості академічного твору.

Стаття 49. Фабрикація

1. Фабрикація – це вигадкування суб'єктом академічної діяльності даних чи фактів про результати власної академічної діяльності.

2. Фабрикація, вчинена науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення наукового ступеня, ступеня вищої освіти (у разі присудження на підставі сфабрикованих даних);

позбавлення права бути керівником або відповідальним виконавцем наукових досліджень чи наукових проектів на строк від одного до трьох років;

виключення зі складу вченої ради, редакційних колегій;

догана;

звільнення з Університету (за повторного чи особливо тяжкого порушення).

3. Фабрикація, вчинена здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення ступеня вищої освіти (у разі його присудження на підставі кваліфікаційної роботи із фабрикацією);

відрахування здобувача наукового ступеня;
відрахування здобувача вищої освіти (з урахуванням значущості сфабрикованих даних);
повторне виконання завдання;
повторне оцінювання;
позбавлення академічної стипендії.

Стаття 50. Фальсифікація

1. Фальсифікація – це свідомо зміна чи модифікація наявних даних, що призводить до створення завідомо неправдивої інформації щодо результатів академічної діяльності.

2. Фальсифікація, вчинена науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення наукового ступеня, ступеня вищої освіти (у разі присудження на підставі сфальсифікованих даних);

позбавлення права бути керівником або відповідальним виконавцем наукових досліджень чи наукових проєктів на строк від одного до трьох років;

виключення зі складу вченої ради, редакційних колегій;

догана;

звільнення з Університету (за повторного чи особливо тяжкого порушення).

3. Фальсифікація, вчинена здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення ступеня вищої освіти (у разі його присудження на підставі кваліфікаційної роботи із фальсифікацією);

відрахування здобувача наукового ступеня;

відрахування здобувача вищої освіти (з урахуванням значущості сфальсифікованих даних);

повторне виконання завдання;

повторне оцінювання;

позбавлення академічної стипендії.

Стаття 51. Недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом

1. Недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом, – це оприлюднення текстів, зображень, моделей, даних, інших результатів, згенерованих штучним інтелектом, як результатів власної академічної діяльності, якщо про цей факт не зазначено в академічному творі чи супровідних матеріалах до нього.

2. Недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом, вчинене науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

позбавлення права бути керівником або відповідальним виконавцем наукових досліджень на строк від одного до трьох років;

виключення зі складу редакційних колегій (за повторного або тяжкого порушення);

догана.

3. Недоброчесне використання результатів, згенерованих штучним інтелектом, вчинене здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

повторне виконання завдання;

повторне проходження освітнього компонента або оцінювання;

усне або письмове попередження;

відвідування тематичних занять з академічної доброчесності та академічного письма;

позбавлення академічної стипендії;

відрахування здобувача вищої освіти (за повторного або особливо тяжкого порушення).

Стаття 52. Недоброчесне оцінювання

1. Недоброчесне оцінювання – це свідоме порушення вимог щодо оцінювання, визначених чинним законодавством, локальними нормативними актами Університету, умовами конкурсу, що призвело до завищення або заниження оцінки результатів академічної діяльності.

2. Особа, яка вважає, що результати її академічної діяльності та / або результати академічної діяльності іншої особи були оцінені недоброчесно, має право на оскарження результатів такого оцінювання у встановленому порядку.

У разі встановлення факту недоброчесного оцінювання відповідна оцінка має бути приведена (за можливості) у відповідність із продемонстрованими чи оприлюдненими результатами академічної діяльності.

3. Недоброчесне оцінювання тягне за собою застосування таких санкцій до наукового, науково-педагогічного, педагогічного працівника Університету:

позбавлення права участі в атестації здобувачів ступенів на строк від одного до трьох років;

виключення зі складу вченої ради з позбавленням права бути її членом на строк від одного до трьох років;

заборона претендувати на присвоєння вченого (педагогічного) звання на строк від одного до трьох років;

догана;

звільнення (за повторного або особливо тяжкого порушення).

Стаття 53. Несамостійне виконання завдання

1. Несамостійне виконання завдання – це виконання навчального, конкурсного завдання, зокрема під час оцінювання результатів навчання, із залученням не дозволених для використання джерел інформації, технічних засобів та / або недозвolenої допомоги іншої особи (інших осіб).

Несамостійне виконання навчальних, конкурсних завдань може здійснюватися у формі списування, виконання завдання іншою особою чи в іншій формі, визначеній актами законодавства, локальними нормативними актами Університету або правилами проведення конкурсу.

Несамостійно виконане завдання не підлягає оцінюванню.

2. Несамостійне виконання завдання тягне за собою застосування таких санкцій до здобувача освіти Університету:

повторне виконання завдання;

повторне проходження оцінювання (у тому числі підсумкового оцінювання або атестації);

усне або письмове попередження;

відвідування тематичних занять з академічної доброчесності та академічного письма;

позбавлення академічної стипендії;

відрахування (за повторного або особливо тяжкого порушення).

Стаття 54. Недозволена допомога

1. Недозволена допомога – це надання або отримання допомоги, не передбаченої умовами навчального, конкурсного завдання, яка призвела або могла призвести до викривлення оцінки результатів академічної діяльності.

2. Надання недозволеної допомоги науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

- виключення зі складу вченої ради на строк від одного до трьох років;
- догана;
- звільнення (за повторного або особливо тяжкого порушення).

3. Отримання здобувачем освіти Університету недозволеної допомоги, тягне за собою застосування таких санкцій до такого здобувача освіти:

- повторне виконання завдання;
- повторне проходження оцінювання (у тому числі підсумкового оцінювання або атестації);
- усне або письмове попередження;
- відвідування тематичних занять з академічної доброчесності та академічного письма;
- позбавлення академічної стипендії;
- відрахування (за повторного або особливо тяжкого порушення).

Стаття 55. Академічний саботаж

1. Академічний саботаж – це діяння (дія чи бездіяльність) педагогічного, науково-педагогічного, наукового працівника, здобувача освіти, вступника, учасника конкурсу, що перешкоджає реалізації прав, свобод і законних інтересів іншої особи в її академічній діяльності.

2. Академічний саботаж, вчинений науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

- виключення зі складу вченої ради на строк від одного до трьох років;
- догана;
- звільнення (за повторного або особливо тяжкого порушення).

3. Академічний саботаж, вчинений здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

- повторне виконання завдання;
- попередження;
- позбавлення академічної стипендії;
- відрахування (за повторного або особливо тяжкого порушення).

Стаття 56. Схиляння до порушення академічної доброчесності

1. Схиляння до порушення академічної доброчесності – це прохання, вмовляння, доручення (вказівка), погроза, примушування, тиск чи будь-яка інша форма спонукання особи до вчинення порушення академічної доброчесності.

2. Особа, яку схиляють до порушення академічної доброчесності, зобов'язана відмовитися від вчинення такого порушення та невідкладно, не пізніше наступного робочого дня, повідомити про це Комісію або уповноважену особу з питань академічної доброчесності.

3. Схиляння до порушення академічної доброчесності, вчинене науковим, науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

виключення зі складу вченої ради;

заборона претендувати на присвоєння вченого (педагогічного) звання на строк від одного до трьох років;

догана;

звільнення (за повторного або особливо тяжкого порушення, зокрема якщо схиляння здійснювалося з використанням службового становища).

4. Схиляння до порушення академічної доброчесності, вчинене здобувачем освіти Університету, тягне за собою застосування таких санкцій:

попередження;

повторне проходження освітнього компонента;

позбавлення академічної стипендії;

відрахування (за повторного або особливо тяжкого порушення).

Стаття 57. Порушення академічної доброчесності під час вступного випробування (конкурсу)

1. Порушення академічної доброчесності вступником (учасником конкурсу) під час вступного випробування (конкурсу) є підставою для припинення участі такого вступника (учасника конкурсу) у вступному випробуванні (конкурсі).

2. Порушення академічної доброчесності вступником (учасником конкурсу), виявлене після проведення вступного випробування (конкурсу), є підставою для анулювання організатором такого вступного випробування (конкурсу) рішення про результати вступного випробування (конкурсу) особи, яка вчинила порушення академічної доброчесності.

Порушення академічної доброчесності вступником, виявлене після його зарахування до складу здобувачів освіти, є підставою для його відрахування зі складу здобувачів освіти

3. Порухення академічної доброчесності особою, яка бере участь у проведенні вступного випробування (конкурсу), зокрема є членом приймальної комісії, організаційного комітету, конкурсної комісії, журі тощо, має наслідком виведення такої особи зі складу відповідного органу та притягнення її до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 58. Інституційні порушення академічної доброчесності

1. Інституційні порушення академічної доброчесності полягають у невиконанні Університетом (його структурними підрозділами, посадовими особами) обов'язків із забезпечення академічної доброчесності, передбачених Законом України «Про академічну доброчесність» та цим Кодексом.

2. Інституційними порушеннями академічної доброчесності визнаються, зокрема:

1) надання, поширення закладом освіти, науковою установою, науковим видавництвом недостовірної інформації щодо власної академічної діяльності та / або академічної діяльності їхніх наукових, науково-педагогічних, педагогічних працівників, здобувачів освіти;

2) бездіяльність щодо розбудови системи та / або механізмів чи правил забезпечення академічної доброчесності;

3) безпідставне залишення без розгляду повідомлення про порушення академічної доброчесності;

4) невжиття заходів, спрямованих на виявлення порушень академічної доброчесності;

5) невжиття заходів реагування на встановлені факти порушення академічної доброчесності.

3. За вчинення інституційних порушень академічної доброчесності, до посадових осіб Університету, відповідальних за відповідні напрямки діяльності можуть застосовуватись заходи дисциплінарного характеру.

4. Наслідки та відповідальність Університету за інституційні порушення академічної доброчесності, конкретні інституційні заходи реагування та порядок їх застосування визначаються положеннями чинного законодавства.

Стаття 59. Особливості академічної відповідальності для окремих категорій суб'єктів академічної діяльності

1. Для окремих категорій суб'єктів академічної діяльності визначаються особливості академічної відповідальності.

2. До експертів, які залучаються Університетом до проведення наукової і науково-технічної експертизи, рецензування академічних творів, експертизи якості освіти, інших експертних процедур, у разі вчинення ними порушення академічної доброчесності застосовуються:

позбавлення права здійснювати експертну діяльність в Університеті (зокрема рецензування, наукової експертизи) на строк від одного до трьох років;

виключення зі складу постійно діючих експертних рад, груп, редакційних колегій;

інформування організації, від якої експерт залучений (за наявності), про встановлений факт порушення академічної доброчесності.

Якщо експерт одночасно є науковим, науково-педагогічним або педагогічним працівником Університету, до нього додатково можуть бути застосовані санкції, передбачені для відповідної категорії працівників за вчинення окремих видів порушень академічної доброчесності.

3. До наукових керівників (наукових консультантів), керівників кваліфікаційних робіт, рецензентів кваліфікаційних робіт і дисертацій, які своєю бездіяльністю або свідомими діями допустили проходження до захисту академічного твору з ознаками порушення академічної доброчесності, не виявленими ними, при тому, що такі ознаки можна було виявити при належному виконанні своїх обов'язків, застосовуються санкції, передбачені для відповідної категорії працівників, з урахуванням ступеня бездіяльності та її наслідків.

У разі встановлення факту умисного приховування науковим керівником (консультантом), керівником роботи, рецензентом порушення академічної доброчесності у роботі, яку він супроводжує, до такої особи додатково застосовується санкція у вигляді позбавлення права бути науковим керівником (керівником роботи) на строк від одного до трьох років.

4. До членів редакційних колегій, які допустили опублікування у виданні Університету академічного твору з ознаками порушення академічної доброчесності, не виявленими ними при дотриманні встановлених для видання процедур рецензування та перевірки, застосовуються такі санкції:

виключення зі складу редакційної колегії з позбавленням права бути її членом на строк від одного до трьох років;

інші санкції, передбачені для категорії науково-педагогічних, наукових працівників.

У разі систематичного допущення таких порушень розглядається питання про припинення наукового видання як такого, що не забезпечує дотримання вимог академічної доброчесності.

РОЗДІЛ VI. ПРОЦЕДУРИ РЕАГУВАННЯ НА ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Стаття 60. Основні засади запобігання та реагування на порушення академічної доброчесності в Університеті

1. Університет забезпечує функціонування превентивних механізмів запобігання порушенню академічної доброчесності, а також комплексу заходів, спрямованих на виявлення, фіксацію та перевірку фактів порушень академічної доброчесності.

2. Виявлення, фіксація та перевірка фактів порушень академічної доброчесності в Університеті здійснюються з дотриманням таких принципів:

обов'язковості і своєчасності реагування;

неупередженого (недискримінаційного) ставлення до осіб, стосовно яких надійшло повідомлення про можливе порушення;

обов'язковості встановлення вини;

прозорості процедур;

презумпції академічної доброчесності.

Відповідні процедури поширюються на всі види академічних творів та навчальних робіт, створюваних або поданих в Університеті, з урахуванням особливостей, встановлених для окремих категорій робіт (кваліфікаційні роботи, дисертації, навчальні роботи, видавничі академічні твори), передбачених цим Кодексом.

3. Усі особи, які беруть участь у виявленні, фіксації, перевірці фактів порушень академічної доброчесності та розгляді відповідних повідомлень, зобов'язані дотримуватися конфіденційності щодо відомостей, які стали їм відомі у зв'язку з виконанням таких функцій, у тому числі персональних даних осіб, стосовно яких розглядаються повідомлення, та інформації, що становить охоронювану законом таємницю.

Розкриття відомостей здійснюється виключно в обсязі та в порядку, передбачених законодавством та цим Кодексом.

Невиконання обов'язку щодо конфіденційності є підставою для притягнення відповідної особи до дисциплінарної відповідальності, а у випадках, передбачених законом, – до інших видів відповідальності.

4. Система виявлення порушень академічної доброчесності Університету включає такі види дій:

1) Університет забезпечує функціонування системи виявлення порушень академічної доброчесності (далі – Система), що включає спеціалізоване програмне забезпечення, бази даних, організаційні заходи та посадових осіб (адміністратор Системи, оператори Системи), що забезпечують перевірку академічних творів і навчальних робіт на наявність ознак порушень академічної доброчесності;

2) адміністратор Системи призначається наказом ректора Університету і відповідає за:

загальну організацію робіт із виявлення та запобігання порушенням академічної доброчесності в Університеті;

взаємодію з власниками (розробниками) спеціалізованого програмного забезпечення;

координацію діяльності операторів Системи в усіх структурних підрозділах;

підготовку аналітичної інформації керівництву Університету та Комісії щодо загального стану робіт з перевірки;

ведення обліку обсягу використаних ресурсів Системи;

підготовку пропозицій щодо вдосконалення Системи;

3) оператори Системи призначаються наказом ректора Університету з числа працівників відповідних структурних підрозділів та здійснюють такі функції:

прийом академічних творів та навчальних робіт на перевірку;

завантаження текстів академічних творів та робіт до Системи;

контроль за процесом перевірки;

генерування звітів подібності;

передавання звітів подібності керівникам робіт (відповідальним особам);

ведення електронного обліку перевірених робіт та використаного обсягу ліміту перевірок;

підготовка статистичних даних;

4) академічні твори та навчальні роботи подаються для перевірки у форматі *.pdf з можливістю текстового пошуку або у форматах *.doc, *.docx. Інший формат подання допускається у виняткових випадках за погодженням з адміністратором Системи;

5) за результатами перевірки Система формує звіт подібності, до якого обов'язково включаються:

точна дата і час проведеної перевірки;

обсяг перевіреного тексту;

перелік виявлених джерел текстових збігів (запозичень);

кількість джерел в Інтернеті, використаних для перевірки;

кількісні показники подібності з кожним джерелом та сукупно.

Звіт подібності зберігається в електронній формі в Системі та надсилається керівнику роботи (відповідальній особі);

6) звіт подібності є допоміжним інструментом виявлення ознак порушень академічної доброчесності і не є доказом порушення сам собою.

Наявність текстових збігів оцінюється з урахуванням контексту, правомірного цитування, загальноновживаних висловів, бібліографії та інших обставин.

Висновок про наявність чи відсутність ознак порушення академічної доброчесності за результатами аналізу звіту подібності робить керівник роботи, рецензент, експерт або інша відповідальна особа у порядку, визначеному статтею 61 цього Кодексу.

Остаточне встановлення факту порушення академічної доброчесності здійснюється виключно Комісією (уповноваженими особами з питань академічної доброчесності) у порядку, визначеному статтями 63 – 65 цього Кодексу;

5. Обов'язковій перевірці на наявність ознак порушень академічної доброчесності підлягають:

1) з використанням Системи:

кваліфікаційні роботи здобувачів вищої освіти (бакалаврського, магістерського рівнів);

дисертації здобувачів ступеня доктора філософії, доктора (кандидата) наук;

наукові статті, монографії, навчальні посібники, підручники, що подаються для оприлюднення у виданнях Університету або рекомендуються Університетом до друку;

академічні твори, на підставі чи з урахуванням яких здійснюється присвоєння вченого звання;

інші академічні твори та навчальні роботи, перевірка яких передбачена нормативними актами Університету або рішенням уповноваженого органу;

2) курсові роботи здобувачів вищої освіти – у порядку, визначеному відповідним структурним підрозділом Університету з урахуванням специфіки освітньої програми;

3) інші навчальні роботи здобувачів освіти (письмові завдання, есе, реферати, лабораторні роботи тощо) – науково-педагогічним, педагогічним

працівником, що забезпечує викладання відповідного освітнього компонента у межах поточного оцінювання.

4) вибірково за поданням Комісії або уповноважених осіб з питань академічної доброчесності можуть перевірятися академічні твори, оприлюднені до запровадження Системи в Університеті.

Стаття 61. Особливості процедури перевірки окремих типів академічних творів і робіт та дотримання академічної доброчесності при поточному оцінюванні

1. Перевірка кваліфікаційних робіт охоплює такі процедури:

1) здобувач вищої освіти подає остаточний варіант кваліфікаційної роботи керівнику роботи в електронній формі на етапі допуску до захисту. Термін подання роботи має бути достатнім для отримання звіту подібності та проведення експертної оцінки, але не пізніше ніж за два тижні до дати захисту роботи в екзаменаційній комісії.

2) керівник роботи невідкладно надсилає кваліфікаційну роботу оператору Системи відповідного факультету, кафедри;

3) оператор Системи завантажує кваліфікаційну роботу до Системи і протягом трьох робочих днів з дня її отримання здійснює перевірку та генерує звіт подібності. Електронний варіант звіту подібності надсилається керівнику роботи;

4) оператор Системи готує довідку про результати перевірки кваліфікаційної роботи на наявність ознак порушень академічної доброчесності, до якої включає аналітичну частину звіту подібності, та передає її керівнику роботи;

5) керівник роботи здійснює експертну оцінку кваліфікаційної роботи з урахуванням звіту подібності та робить висновок про наявність або відсутність ознак порушення академічної доброчесності у кваліфікаційній роботі. Висновок керівника роботи додається до кваліфікаційної роботи разом із довідкою про результати перевірки.

6) якщо за результатами експертної оцінки керівник роботи виявив ознаки навмисних текстових спотворень, спроб укриття запозичень або інших ознак порушень академічної доброчесності, кваліфікаційна робота разом із копією звіту подібності повертається здобувачеві вищої освіти на доопрацювання з можливістю повторного подання керівнику роботи. Повторна перевірка кваліфікаційної роботи оператором Системи здійснюється за рахунок коштів здобувача (крім випадків, передбачених локальними нормативними актами Університету);

7) кваліфікаційна робота допускається до захисту з урахуванням експертної оцінки керівника роботи щодо відсутності ознак порушень академічної доброчесності. У разі допуску роботи до захисту здійснення заходів з перевірки на ознаки порушень академічної доброчесності у частині експертизи керівника роботи вважається завершеним. Відповідальність за наявність у справі здобувача вищої освіти довідки про результати перевірки кваліфікаційної роботи покладається на голову екзаменаційної комісії. У разі її відсутності голова екзаменаційної комісії зобов'язаний не допустити здобувача до захисту;

8) у разі якщо за результатами експертної оцінки виявлено ознаки серйозних порушень академічної доброчесності, передбачених статтею 38 цього Кодексу (зокрема академічного плагіату, відчуження авторства, фабрикації, фальсифікації), керівник роботи передає матеріали (кваліфікаційну роботу, звіт подібності, довідку про результати перевірки, власний висновок) Комісії для розгляду по суті у порядку, визначеному статтями 63 – 65 цього Кодексу.

2. Перевірка дисертаційних робіт охоплює такі процедури:

1) здобувач наукового ступеня подає остаточний варіант дисертації (наукової доповіді) разом із заявою про самостійність виконання роботи та про ідентичність друкованої і електронної версій оператору Системи відділу аспірантури та докторантури. Перевірка ідентичності друкованої та електронної версій дисертації покладається на здобувача наукового ступеня та наукового керівника (наукового консультанта);

2) оператор Системи завантажує дисертацію до Системи, здійснює перевірку та формує звіт подібності;

3) звіт подібності надсилається експерту, який призначається відповідним факультетом (навчально-науковим інститутом) за галуззю знань та спеціальністю дисертації. Експерт надає висновок науково-технічної експертизи щодо наявності або відсутності ознак порушень академічної доброчесності в дисертації, у тому числі академічного плагіату, самоплагіату, фабрикації, фальсифікації, недоброчесного використання результатів, згенерованих штучним інтелектом;

4) у разі виявлення в дисертації ознак запозичень без належного оформлення посилань чи інших технічних недоліків, що можуть бути усунені, дисертація повертається здобувачеві на доопрацювання з можливістю повторного подання на перевірку. Причини повернення зазначаються у висновку експерта окремим пунктом. Повторна перевірка дисертації оператором Системи здійснюється за рахунок коштів здобувача

(крім випадків, передбачених локальними нормативними актами Університету);

5) у разі виявлення у дисертації ознак серйозних порушень академічної доброчесності, передбачених статтею 38 цього Кодексу, експерт передає матеріали Комісії для розгляду по суті. Розгляд таких матеріалів уповноваженим органом є обов'язковою передумовою для прийняття спеціалізованою вченою радою рішення про прийняття дисертації до захисту;

6) текст дисертації, прийнятої до захисту, разом із кваліфікованим електронним підписом здобувача оприлюднюється на електронному репозитарії Університету у машинозчитувальному форматі до її захисту;

3. Перевірка видавничих академічних творів охоплює такі процедури:

1) автор подає академічний твір (наукова стаття, наукова монографія, навчальний посібник, підручник, навчально-методичні матеріали), що пропонується до публікації у виданні Університету або до рекомендації Університетом до друку, відповідному структурному підрозділу (редакція видання, кафедра, навчально-методичний відділ) разом із заявою про самостійність виконання твору;

2) структурний підрозділ передає академічний твір оператору Системи. Оператор Системи завантажує твір до Системи, здійснює перевірку та протягом трьох робочих днів з дня отримання твору надає електронний звіт подібності завідувачу кафедри (відповідальному редактору видання, керівнику структурного підрозділу);

3) звіт подібності доповідається на засіданні кафедри (засіданні редакційної колегії видання, засіданні науково-методичної ради факультету), де розглядається питання про рекомендацію твору до публікації або до присвоєння грифа Університету. Питання розгляду звіту подібності та рішення за його результатами зазначається в протоколі відповідного засідання окремим пунктом;

4) у разі виявлення в академічному творі навмисних текстових спотворень, спроб укриття запозичень або інших ознак порушень академічної доброчесності, авторові відмовляється у публікації (рекомендації до публікації, присвоєнні грифа Університету). Причини відмови зазначаються у протоколі засідання, який передається авторові;

5) у разі виявлення в академічному творі ознак серйозних порушень академічної доброчесності, передбачених статтею 38 цього Кодексу, відповідальний редактор видання (завідувач кафедри, керівник структурного підрозділу) передає матеріали Комісії для розгляду по суті;

6) у разі встановлення факту порушення академічної доброчесності в академічному творі, вже опублікованому Університетом, такий твір

відкликається з одночасним оприлюдненням причини відкликання. Інформація про відкликання надсилається до бібліотек, до яких були надіслані примірники твору. З моменту відкликання академічний твір не вважається опублікованим і не враховується під час оцінювання академічної діяльності його автора.

4. Реагування на ознаки порушень академічної доброчесності у поточному оцінюванні охоплює такі процедури:

1) поточний контроль за дотриманням вимог академічної доброчесності на лекційних, практичних (семінарських), лабораторних та інших навчальних заняттях здійснює науково-педагогічний (педагогічний) працівник Університету, який проводить відповідне заняття або керує виконанням відповідного навчального завдання.

Зазначений працівник у разі виявлення ознак порушення академічної доброчесності у поточній навчальній роботі здобувача освіти оцінює виконання навчального завдання з урахуванням виявлених фактів (у тому числі може не зарахувати таке завдання як несамотійно виконане), вимагає повторного виконання завдання, застосовує до здобувача освіти заходи реагування виховного характеру (відвідування тематичних занять, усне або письмове попередження);

2) науково-педагогічний (педагогічний) працівник у межах поточного контролю має право самотійно прийняти педагогічне рішення щодо оцінювання конкретного навчального завдання та застосування заходів реагування виховного характеру. Науково-педагогічний (педагогічний) працівник не встановлює факту порушення академічної доброчесності;

3) у разі системного характеру порушень академічної доброчесності здобувачем освіти (понад два порушення у поточному семестрі за однією навчальною дисципліною), а також у разі виникнення конфлікту інтересів між здобувачем освіти і науково-педагогічним (педагогічним) працівником, який виявив факт порушення академічної доброчесності, справа направляється науково-педагогічним (педагогічним) працівником до уповноваженої особи з питань академічної доброчесності відповідного структурного підрозділу Університету для розгляду по суті у порядку, визначеному статтями 63 – 65 цього Кодексу;

4) у разі виявлення серйозного порушення академічної доброчесності, передбаченого статтею 38 цього Кодексу (зокрема академічного плагіату, відчуження авторства, фабрикації, фальсифікації, недоброчесного оцінювання, схилення до порушення академічної доброчесності), а також у разі незгоди здобувача освіти з рішенням науково-педагогічного (педагогічного) працівника, матеріали невідкладно передаються

уповноваженій особі з питань академічної доброчесності відповідного структурного підрозділу або Комісії з урахуванням розмежування компетенції, визначеної статтею 19 цього Кодексу.

Стаття 62. Повідомлення про порушення академічної доброчесності

1. Повідомлення про порушення академічної доброчесності може бути подано будь-яким суб'єктом академічної діяльності Університету, а також іншою особою, якій стали відомі факти, що мають ознаки порушення академічної доброчесності.

2. Повідомлення подається у письмовій або електронній формі на ім'я голови Комісії (а у випадках, передбачених цим Кодексом, уповноваженій особі з питань академічної доброчесності Університету або уповноваженій особі з питань академічної доброчесності відповідного структурного підрозділу Університету).

Повідомлення повинно містити:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові, посаду та контактні дані заявника;
- 2) прізвище, ім'я, по батькові, посаду (рівень освіти) особи, стосовно якої подається повідомлення;
- 3) конкретні факти та обставини, що мають ознаки порушення академічної доброчесності, із зазначенням виду порушення;
- 4) докази або посилання на джерела доказів;
- 5) підпис заявника (кваліфікований електронний підпис у разі подання повідомлення в електронній формі).

3. Заявник повинен додати до повідомлення копії доказів, якими останній обґрунтовує наявність обставин, що мають ознаки порушення академічної доброчесності, а також документи, що посвідчують повноваження представника (у випадку подання повідомлення представником заявника).

4. Інформація про заявника (його прізвище, ім'я, по батькові, посада, контактні дані) не оприлюднюється і не передається особі, стосовно якої подане повідомлення, без письмової згоди заявника, крім випадків, передбачених законом.

У документах справи, до яких має доступ особа, стосовно якої подане повідомлення, інформація про заявника знеособлюється у спосіб, який не дозволяє його ідентифікувати, за винятком випадків, коли особиста участь заявника є необхідною для встановлення фактичних обставин справи.

5. Університет забезпечує додаткові гарантії захисту добросовісного заявника, який повідомив про можливе порушення академічної

добročесності, від негативних наслідків такого повідомлення, до яких, зокрема, належать:

заборона звільнення заявника-працівника, зниження йому заробітної плати, переведення на менш кваліфіковану роботу, погіршення умов праці, відсторонення від виконання посадових обов'язків, застосування дисциплінарного стягнення, зменшення обсягу навчального навантаження, виключення з участі у наукових проєктах і програмах академічної мобільності протягом одного року з дня подання повідомлення, якщо такі дії не зумовлені об'єктивними підставами, не пов'язаними з фактом подання повідомлення;

заборона відрахування заявника-здобувача освіти, переведення на іншу освітню програму, позбавлення академічної стипендії, незарахування навчальної роботи, зниження оцінок з причин, пов'язаних з фактом подання ним повідомлення;

обов'язок керівника структурного підрозділу, до якого подане повідомлення або в якому працює (навчається) заявник, попередньо повідомляти Комісію про будь-які кадрові чи освітні рішення стосовно заявника, що ухвалюються протягом одного року з дня подання повідомлення (звільнення, дисциплінарне стягнення, переведення, відрахування, зниження інші навантаження, подібні рішення). Комісія має право зупинити виконання такого рішення на строк до тридцяти календарних днів для перевірки наявності причинно-наслідкового зв'язку з фактом подання повідомлення;

право заявника на отримання консультативної та правової допомоги з боку юридичного відділу Університету у питаннях, пов'язаних із наслідками подання повідомлення;

право заявника оскаржити будь-яке рішення стосовно нього, прийняте з порушенням заборон, передбачених цим пунктом, до Комісії або до суду;

забезпечення моральної і репутаційної підтримки заявника академічною спільнотою як члена спільноти, що утворює цінності академічної доброчесності.

6. Заходи захисту заявника, частиною п'ятою цієї статті, не застосовуються у разі встановлення завідомо неправдивого характеру поданого повідомлення (повідомлення, яке заявник усвідомлено подав з неправдивими відомостями для завдання шкоди іншій особі). Завідомо неправдиве повідомлення про порушення академічної доброчесності саме по собі є порушенням академічної доброчесності у формі обману і тягне академічну відповідальність відповідно до цього Кодексу.

Стаття 63. Прийняття та реєстрація повідомлення про порушення академічної доброчесності

1. Усі повідомлення про порушення академічної доброчесності, що надходять до Університету, підлягають обов'язковій реєстрації та подальшому фіксуванню в Журнал обліку повідомлень про порушення академічної доброчесності, що ведеться Комісією, із зазначенням дати надходження, реквізитів повідомлення, заявника, особи, стосовно якої подане повідомлення, та подальшого руху повідомлення.

2. Матеріали про виявлення ознак порушень академічної доброчесності, що передаються Комісії керівниками робіт, експертами, рецензентами, науково-педагогічними (педагогічними) працівниками, керівниками структурних підрозділів у порядку, визначеному цим Кодексом, прирівнюються до повідомлень про порушення академічної доброчесності та фіксуються у тому самому порядку. На осіб, які передали зазначені матеріали, поширюються гарантії захисту заявника, передбачені частиною п'ятою статті 62 цього Кодексу.

3. Зареєстроване повідомлення у строк не пізніше 3 (трьох) робочих днів передається на попередній розгляд до Комісії або уповноваженої особи з питань академічної доброчесності, відповідно до розмежування компетенції, встановленої у статті 19 цього Кодексу.

Стаття 64. Попередній розгляд повідомлення про порушення академічної доброчесності

1. Комісія (уповноважена особа з питань академічної доброчесності) протягом 10 робочих днів з дня надходження повідомлення ухвалює одне з таких мотивованих рішень:

1) про прийняття повідомлення та початок його розгляду за встановленою процедурою;

2) про залишення повідомлення без розгляду.

2. Повідомлення підлягає розгляду, якщо наведена у ньому інформація містить фактичні дані, що вказують на можливий факт порушення академічної доброчесності, які можуть бути перевірені. В іншому випадку Комісія (уповноважена особа з питань академічної доброчесності) має право залишити повідомлення без розгляду.

Повідомлення також залишається без розгляду у випадку недотримання заявником вимог, передбачених частинами другою та третьою статті 62 цього Кодексу, а також у разі очевидної відсутності ознак

порушення академічної доброчесності, відсутності в повідомленні необхідних відомостей, які не можуть бути отримані та перевірені іншим шляхом.

3. У випадку ухвалення рішення про прийняття повідомлення та початок його розгляду за встановленою процедурою, Комісія (уповноважена особа з питань академічної доброчесності), з метою забезпечення його правильного, своєчасного і безперешкодного розгляду по суті, здійснює підготовчі дії, зокрема:

1) визначає доповідача з числа членів Комісії (у випадку розгляду повідомлення Комісією);

2) вирішує питання про залучення експертів для опрацювання подання в порядку, встановленому цим Кодексом та отримує від них матеріали за результатами проведення експертизи, які долучає до матеріалів справи;

3) вирішує питання про витребування додаткових доказів та матеріалів, проведення перевірки академічних текстів та робіт в установленому порядку;

4) надсилає / надає особі, стосовно якої надійшло повідомлення, його копію, з роз'ясненням такій особі її прав та обов'язків;

5) призначає дату розгляду повідомлення по суті;

6) інформує, не пізніш як за три робочі дні до призначеної дати заявника та особу, стосовно якої надійшло повідомлення, про дату, час і місце розгляду повідомлення, а також режим проведення засідання;

7) здійснює інші дії, необхідні для забезпечення правильного і своєчасного розгляду справи по суті.

4. Особі, стосовно якої розглядається повідомлення про порушення академічної доброчесності, забезпечуються такі права:

бути повідомленою про факт розгляду повідомлення, конкретні факти та обставини, що мають ознаки порушення, та про вид порушення, що інкримінується;

надавати Комісії (уповноваженій особі з питань академічної доброчесності) пояснення (усні та письмові), докази та заперечення;

бути присутньою під час розгляду її справи;

користуватися правничою та іншою професійною допомогою (адвоката, представника тощо);

ознайомлюватися з матеріалами, на підставі яких розглядається повідомлення;

заявляти клопотання та відводи;

оскаржувати рішення Комісії (уповноваженої особі з питань академічної доброчесності) у порядку, визначеному цим Кодексом

Стаття 65. Розгляд повідомлення про порушення академічної доброчесності по суті

1. Комісія (уповноважена особа з питань академічної доброчесності) розглядає повідомлення про порушення академічної доброчесності по суті у строк, що не перевищує тридцяти календарних днів з дня прийняття повідомлення до розгляду. У виняткових випадках цей строк може бути продовжений рішенням голови Комісії, але не більш як на тридцять календарних днів, з письмовим повідомленням заявника та особи, стосовно якої подане повідомлення.

2. Засідання Комісії для розгляду повідомлення по суті складається з відкритої та закритої частин.

Заявник та особа, стосовно якої розглядається повідомлення, їх представники мають право бути присутніми на відкритій частині засідання. На запрошення уповноваженого органу можуть бути присутні інші особи.

Участь зазначених осіб у засіданні Комісії не є обов'язковою. Вказані особи вважаються повідомленими про дату, час і місце засідання Комісії з дня, наступного за днем інформування (засобами зв'язку, або шляхом оприлюднення відповідної інформації на веб сайті Університету – якщо спосіб зв'язку із особою невідомий).

3. В межах відкритої частини засідання Комісія:

1) Вирішує питання про уникнення конфлікту інтересів під час розгляду повідомлення по суті та відводи (самовідводи) членам Комісії та залученим експертам.

2) Заслуховує доповідь члена Комісії, призначеного доповідачем про підстави прийняття повідомлення та результатами попередньої перевірки фактів, викладених у повідомленні;

3) Заслуховує пояснення заявника та особи, стосовно якої розглядається повідомлення, надає їм можливість ставити питання та отримувати на них відповіді;

4) Досліджує матеріали справи, докази, висновки експертів та матеріали робочих органів Комісії (у випадку їх залучення), призначає за потреби додаткові експертизи та перевірки.

4. У разі визнання особою, стосовно якої розглядається повідомлення, факту порушення академічної доброчесності перевірка і дослідження доказів можуть не проводитися. Визнання факту порушення академічної доброчесності враховується під час визначення санкції, крім випадку, якщо санкція визначена Законом України «Про академічну доброчесність».

5. Під час закритої частини засідання Комісія, у порядку, встановленому цим Кодексом, затверджує висновок за результатами встановлених обставин справи та ухвалює одне з таких рішень:

1) про встановлення факту порушення академічної доброчесності із зазначенням виду порушення та застосування відповідних заходів реагування (санкцій);

2) про відсутність порушення академічної доброчесності.

6. Рішення Комісії оформлюється протоколом та вводиться в дію, в порядку, визначеному статтею 30 цього Кодексу.

7. Рішення Комісії (уповноваженої особи з питань академічної доброчесності) за наслідками розгляду повідомлення про порушення академічної доброчесності можуть бути оскаржені до Апеляційної палати в порядку, встановленому статтею 36 цього Кодексу, з урахуванням особливостей стосовно окремих видів порушення академічної доброчесності, передбачених статтею 66 цього Кодексу.

Стаття 66. Особливості розгляду повідомлень про ознаки наявності академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації в академічному творі (академічних творах) на підставі чи з урахуванням якого (яких) особи було присуджено науковий ступінь, ступінь вищої освіти або присвоєно вчене звання

1. Університет приймає рішення про позбавлення або відмову у позбавленні наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого звання за результатами розгляду повідомлення про порушення академічної доброчесності відповідно до Законів України «Про академічну доброчесність», «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, Порядку здобуття освітньо-творчого ступеня доктора мистецтва та навчання в асистентурі-стажуванні, постановою Кабінету Міністрів України від 24 жовтня 2018 р. № 865, Порядку скасування рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 серпня 2021 р. № 897, Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-

педагогічним працівникам, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 14.01.2016 № 13 та цього Кодексу.

2. Університет забезпечує розгляд:

Комісією повідомлення з доказами, що свідчать про ознаки наявності академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації в академічному творі, на підставі та / або з урахуванням якого особі було присуджено науковий ступінь, ступінь вищої освіти або присвоєно вчене звання;

Комісією рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти (далі – Національне агентство) про встановлення (невстановлення) наявності академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації в академічному творі (академічних творах), на підставі чи з урахуванням якого (яких) особі присуджено науковий ступінь, присвоєно вчене звання;

Вченою радою Університету скарги на рішення Комісії про позбавлення особи наукового ступеня та / або вченого звання, що було присуджено (присвоєно) на підставі та / або з урахуванням академічного твору (академічних творів), в якому (яких) Національним агентством було встановлено наявність академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації або про відмову у позбавленні особи наукового ступеня та / або вченого звання у разі невстановлення Національним агентством наявності академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації в академічному творі (академічних творах), на підставі та / або з урахуванням якого (яких) присуджено науковий ступінь, присвоєно вчене звання.

3. Комісія розглядає повідомлення про ознаки наявності академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації в академічному творі, на підставі та / або з урахуванням якого особі було присуджено науковий ступінь, ступінь вищої освіти або присвоєно вчене звання Університетом, або у випадку отримання повідомлення від Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти на підставі Закону України «Про академічну доброчесність» та у порядку ним затвердженим.

4. Повідомлення з доказами, що свідчать про ознаки наявності академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації в академічному творі, на підставі та / або з урахуванням якого особі було присуджено науковий ступінь, ступінь вищої освіти або присвоєно вчене звання може бути подано до Комісії будь-якою особою, яка має такі докази.

5. Повідомлення повинно містити:

- 1) найменування Університету як закладу, до якого подається;
- 2) прізвище, ім'я, по батькові (у разі наявності) особи (повне найменування юридичної особи), яка подає скаргу, її контактні дані (адреса, номер телефона, адреса електронної пошти);

3) інформацію про рішення, яким присуджено науковий ступінь, ступінь вищої освіти або присвоєно вчене звання, що приймалось на підставі чи з урахуванням академічного твору, повідомлення про академічний плагіат, фабрикацію, фальсифікацію в якому подається;

4) бібліографічний опис академічного твору, повідомлення про академічний плагіат, фабрикацію, фальсифікацію в якому подається; контактні дані автора академічного твору (за наявності такої інформації в заявника);

5) URL-адресу веб сторінки Національного репозитарію академічних текстів та / або сторінки офіційного веб сайту (офіційного репозиторію), де розміщено електронний примірник академічного твору (творів), індекс DOI публікації, щодо якого (яких) подавалося повідомлення;

6) посилання на вимоги до відповідних академічних творів, чинні на момент присудження наукового ступеня, ступеня вищої освіти або присвоєння вченого звання;

7) бібліографічні описи академічних творів, які є джерелами неправомірного використання наукових текстів, ідей, розробок, наукових результатів і матеріалів, наукового (творчого) результату інших авторів без відповідного посилання (академічного плагіату) (далі – джерело плагіату), та / або інформацію про фабрикацію, фальсифікацію;

8) URL-адресу веб сторінки офіційного веб сайту, де розміщено в електронній формі джерело плагіату (індекс DOI такої публікації) та / або інформацію про фабрикацію, фальсифікацію, або електронна копія такого джерела.

У випадку розміщення джерела плагіату за URL-адресою веб сторінки іншого ніж офіційний веб сайт, таке джерело повинно містити:

повний текст твору;

вказівку на авторство;

вказівку на дату підписання до друку (якщо видання, де розміщено твір, її містить) або дату оприлюднення твору, створеного автором (авторами) для розміщення на вебсайті;

вихідні відомості видання (або титульну сторінку рукопису дисертації, першу і другу сторінки автореферату);

зміст видання (або рукопису дисертації).

Для публікації, створеної автором (авторами) для розміщення на веб сайті, вимоги абзаців шостого – сьомого цього підпункту не застосовуються.

У разі відсутності джерела плагіату у мережі Інтернет, до повідомлення додається примірник такого джерела або його копія (у тому числі електронна), про що зазначається у повідомленні. У випадку надання копії,

у повідомленні має бути зазначено, що вона ідентична примірнику. Доведення ідентичності електронної копії примірнику покладається на заявника.

6. До повідомлення заявником додаються:

порівняльна таблиця із наведенням фрагментів академічного твору (творів) та відповідних фрагментів джерел академічного плагіату та / або відомостей про фабрикацію, фальсифікацію;

копія академічного твору, на підставі та / або з урахуванням якого було присуджено науковий ступінь, ступінь вищої освіти, присвоєно вчене звання, про наявність у якому порушення академічної доброчесності подавалось повідомлення;

примірники або копії джерел академічного плагіату. Примірник або копія джерела академічного плагіату, відсутнього у мережі Інтернет, мають відповідати вимогам, встановленим абзацами третім – восьмим підпункту 8 частини п'ятої цієї статті.

7. Комісія здійснює перевірку повідомлення на дотримання вимог частин четвертої – шостої цієї статті та у строк до десяти робочих днів від дати його надходження приймає рішення про прийняття повідомлення до розгляду або про залишення без розгляду та оприлюднює його на офіційному веб сайті закладу.

У разі залишення Комісією повідомлення без розгляду у такий же строк заявник інформується про прийняте рішення та його підстави.

У разі прийняття Комісією повідомлення до розгляду копія повідомлення надсилається особі, стосовно якої надійшло повідомлення, якщо спосіб зв'язку з особою відомий.

8. Комісія у разі прийняття до розгляду повідомлення щодо наявності у дисертації доктора філософії (захист якої був проведений у разовій спеціалізованій вченій раді, утвореній після 31 грудня 2022 року) та / або наукових публікаціях, в яких висвітлені наукові результати такої дисертації, фактів академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації протягом п'яти робочих днів також вносить інформацію до інформаційної системи Національного агентства «naqa.svt».

9. З метою розгляду повідомлення Комісія:

1) має право одержувати в установленому законодавством та цим Кодексом порядку документи та матеріали, необхідні для розгляду повідомлення;

2) має право залучати зовнішніх експертів для встановлення наявності або відсутності академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації;

3) має право використовувати відповідне програмне забезпечення для перевірки викладених у повідомленні відомостей та аналізу академічного твору щодо наявності академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації.

10. Уповноважений орган здійснює перевірку викладених у повідомленні відомостей та аналіз академічного твору щодо наявності академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації та приймає рішення протягом шести місяців з дня отримання відповідного повідомлення.

11. Розгляд повідомлення по суті здійснюється в порядку, передбаченому статтею 65 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

12. Комісія на закритій частині засідання за наслідками розгляду повідомлення по суті приймає одне з таких рішень:

1) про позбавлення особи, щодо якої подано повідомлення, наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого звання, що було присуджено (присвоєно) на підставі та / або з урахуванням відповідного академічного твору, – у разі встановлення наявності академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації;

2) про відмову у позбавленні такої особи наукового ступеня, ступеня доктора мистецтва, ступеня вищої освіти, вченого звання – у разі невстановлення наявності академічного плагіату, фальсифікації, фабрикації.

Рішення Комісії має бути обґрунтованим, ухваленим на підставі доказів, повно і всебічно досліджених у процесі розгляду повідомлення.

Рішення Комісії оприлюднюється на офіційному веб сайті Університету п'яти робочих днів з дня його прийняття.

Рішення щодо дисертації доктора філософії (захист якої був проведений у разовій спеціалізованій вченій раді, утвореній після 31 грудня 2022 року) та / або наукових публікаціях, в яких висвітлені наукові результати такої дисертації, протягом п'яти робочих днів з дня його прийняття також вноситься до інформаційної системи Національного агентства «naqa.svr».

Рішення Комісії про позбавлення особи наукового ступеня, ступеня вищої освіти, вченого звання набирає чинності наступного робочого дня з дня спливу строку для його оскарження, якщо його не було оскаржено.

13. Рішення Комісії про позбавлення або про відмову у позбавленні наукового ступеня, вченого звання, а також бездіяльність Комісії щодо ухвалення такого рішення протягом шести місяців з дня отримання відповідного повідомлення може бути оскаржено до Національного агентства протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня оприлюднення рішення чи спливу строку на розгляд повідомлення.

Рішення Комісії про позбавлення або про відмову у позбавленні ступеня вищої освіти або бездіяльність Комісії щодо ухвалення такого рішення протягом шести місяців з дня отримання відповідного повідомлення може бути оскаржено до Вченої ради Університету протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня його оприлюднення чи спливу строку на розгляд такого повідомлення.

14. Комісія протягом 10 робочих днів з дня отримання Університетом рішення Національного агентства за результатами розгляду скарги на рішення Комісії зобов'язана його розглянути та прийняти рішення:

1) про позбавлення особи наукового ступеня та / або вченого звання, що було присуджено (присвоєно) на підставі та / або з урахуванням академічного твору (академічних творів), в якому (яких) Національним агентством було встановлено наявність академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації;

2) про відмову у позбавленні особи наукового ступеня та / або вченого звання у разі невстановлення Національним агентством наявності академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації в академічному творі (академічних творах), на підставі та / або з урахуванням якого (яких) присуджено науковий ступінь, ступінь доктора мистецтва, присвоєно вчене звання.

Рішення Комісії про позбавлення особи наукового ступеня, ступеня доктора мистецтва, ступеня вищої освіти, вченого звання набирає чинності наступного робочого дня з дня спливу строку для його оскарження, якщо його не було оскаржено.

15. Рішення Комісії може бути оскаржено до Вченої ради Університету протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня його оприлюднення.

16. Вчена рада Університету у порядку, визначеному локальними нормативними актами Університету, розглядає скаргу та за результатами розгляду приймає рішення шляхом таємного голосування. Таке рішення не потребує введення в дію ректором та оприлюднюється на офіційному веб сайті Університету протягом п'яти робочих днів з дня його прийняття.

Рішення за результатами розгляду скарги набирає чинності з дня його оприлюднення на офіційному веб сайті Університету.

Стаття 67. Особливості реагування на порушення академічної доброчесності здобувачами освіти

1. Про факт прийняття до розгляду повідомлення про порушення академічної доброчесності неповнолітнім здобувачем освіти, який не досяг

вісімнадцятирічного віку, невідкладно (не пізніше наступного робочого дня з дня прийняття до розгляду) повідомляються його батьки або інші законні представники у спосіб, що забезпечує їх ознайомлення з фактом і змістом повідомлення.

2. Розгляд повідомлення стосовно неповнолітнього здобувача освіти здійснюється за обов'язкової участі його батьків або інших законних представників.

У разі обґрунтованої неможливості участі батьків (законних представників) уповноважений орган залучає для участі у розгляді представника органу опіки та піклування або іншого уповноваженого законом органу.

Розгляд повідомлення без участі осіб, зазначених у цьому пункті, не допускається, крім випадків, коли неповнолітній здобувач освіти і його батьки (законні представники) у письмовій формі відмовилися від такої участі.

3. До неповнолітнього здобувача освіти, який вчинив порушення академічної доброчесності, переважно застосовуються заходи реагування виховного характеру (відвідування тематичних занять з академічної доброчесності та академічного письма, усне або письмове попередження, повторне виконання навчального завдання). Санкції у вигляді відрахування неповнолітнього здобувача освіти, позбавлення академічної стипендії застосовуються виключно за повторне порушення академічної доброчесності протягом одного року з дня встановлення попереднього факту порушення або за порушення, що спричинило тяжкі наслідки.

4. Відомості про притягнення неповнолітнього здобувача освіти до академічної відповідальності не оприлюднюються публічно, зокрема не вносяться до загальнодоступних розділів офіційного веб сайту Університету, до досягнення таким здобувачем повноліття, крім випадків, коли оприлюднення є обов'язковим відповідно до Закону України «Про академічну доброчесність». Зазначена інформація обробляється і зберігається з дотриманням законодавства про захист персональних даних та особливих гарантій, передбачених для неповнолітніх.

Стаття 68. Виконання рішень про застосування заходів реагування

1. Виконання рішень про застосування заходів реагування здійснюється з урахуванням таких правил:

рішення уповноваженого органу (уповноваженої особи) про застосування заходів реагування на порушення академічної доброчесності є

обов'язковим для виконання всіма посадовими особами та структурними підрозділами Університету в межах їхньої компетенції;

виконання рішення про застосування дисциплінарного стягнення (догани, звільнення) здійснюється у порядку, передбаченому Кодексом законів про працю України, з урахуванням рішення Комісії про встановлення факту порушення академічної доброчесності;

виконання рішень про позбавлення ступеня вищої освіти, наукового ступеня, вченого або педагогічного звання здійснюється у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, з урахуванням рішення уповноваженого органу;

інформація про рішення Комісії, що набрали чинності, оприлюднюється на офіційному вебсайті Університету в обсязі, що не суперечить вимогам законодавства про захист персональних даних.

2. Заходи реагування виховного характеру, що застосовуються до здобувачів освіти, передбачають:

відвідування тематичних занять (уроків, лекцій, курсів, тренінгів) з академічної доброчесності та / або академічного письма;

усне попередження про необхідність дотримання академічної доброчесності та можливе притягнення до академічної відповідальності;

письмове попередження про необхідність дотримання академічної доброчесності та можливе притягнення до академічної відповідальності;

повторне виконання навчального завдання.

Виховні заходи реагування застосовуються науково-педагогічним (педагогічним) працівником у межах поточного контролю, уповноваженою особою з питань академічної доброчесності відповідного структурного підрозділу або Комісією у разі розгляду повідомлення про порушення академічної доброчесності у межах їх компетенції, визначеної статтею 19 цього Кодексу.

3. Періодичні наслідки притягнення до академічної відповідальності передбачають, що:

науковий, науково-педагогічний, педагогічний працівник Університету, якого притягнуто до академічної відповідальності, протягом одного року з дня набрання чинності рішенням Комісії про встановлення факту порушення ним академічної доброчесності не може подавати документи на присвоєння йому педагогічного (вченого) звання;

особа, стосовно якої встановлено факт відчуження авторства, академічного плагіату (за умови присудження їй на підставі плагіату наукового ступеня, ступеня вищої освіти, присвоєння вченого або педагогічного звання, кваліфікаційної категорії) або приписування авторства

(за тих самих умов), не може обіймати посаду ректора Університету протягом 10 років з дня встановлення такого факту.

РОЗДІЛ VII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Кодекс затверджується Вченою радою Університету та вводиться в дію наказом ректора Університету.

2. Положення оприлюднюється на офіційному веб сайті Університету.

3. Норми цього Кодексу застосовуються з дня введення в дію Закону України «Про академічну доброчесність».

4. З дня введення в дію цього Кодексу втрачають чинність:

Кодекс академічної доброчесності Державного біотехнологічного університету (2022);

Положення про комісію з академічної доброчесності, етики та управління конфліктами Державного біотехнологічного університету (2022);

Положення про академічну доброчесність та етику академічних відносин (2021);

Положення про групу сприяння академічній доброчесності в Державному біотехнологічному університеті (2021).

5. Розгляд повідомлень про порушення академічної доброчесності, вчинені до набрання чинності Законом України «Про академічну доброчесність», здійснюється з дотриманням гарантій і прав суб'єктів академічної діяльності, визначених цим Положенням. У разі встановлення факту порушення академічної доброчесності, вчиненого до набрання чинності Законом України «Про академічну доброчесність», застосовується та міра відповідальності, яка на момент вчинення порушення була передбачена законом.

6. Університет здійснює щорічний моніторинг ефективності функціонування системи забезпечення академічної доброчесності та її інституційної складової. За результатами моніторингу Комісія готує щорічний звіт Вченій раді Університету, який містить:

статистичні відомості про кількість поданих, прийнятих до розгляду та розглянутих повідомлень про порушення академічної доброчесності за видами порушень і категоріями суб'єктів академічної діяльності;

узагальнення практики застосування санкцій;

виявлені проблеми та пропозиції стосовно удосконалення системи;

інформацію про проведену роботу з формування культури академічної доброчесності та навчання з академічної доброчесності і академічного письма.

Щорічний звіт оприлюднюється на офіційному веб сайті Університету в обсязі, що не суперечить вимогам законодавства про захист персональних даних.

7. Зміни та доповнення до цього Кодексу вносяться у тому самому порядку, що й його ухвалення, з дотриманням вимог щодо погодження з органами студентського самоврядування та Радою молодих вчених Університету, – в частині, що стосується здобувачів вищої освіти.

8. Нормативні положення Кодексу підлягають перегляду у разі внесення змін до законодавства України у сфері забезпечення академічної доброчесності або у разі виникнення потреби з огляду на практику його застосування.

Схвалено:

Студентським парламентом
Державного біотехнологічного
університету
(протокол № 9 від 10.06.2026 р.)

Схвалено:

Радою молодих вчених
Державного біотехнологічного
університету
(протокол № 7 від 16. 06. 2026 р.)

Погоджено:

Проректор з наукової роботи

Проректор з науково-педагогічної
роботи

Т.в.о. начальника відділу кадрів

Провідний фахівець юридичного
відділу

Валерій МИХАЙЛОВ

Максим СЕРІК

Лілія ХАРЧЕВНИКОВА

Олександр ПОПОВ